ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

10 ΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 627 | ΑΘΗΝΑΙ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1968

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Μὲ βαθεῖαν συναίσθησιν τῆς κλήσεως τοῦ λειτουργοῦ τῆς Παιδείας ἐξεκινήσαμεν ὅλοι εἰς τοὺς δρόμους ποὺ φέρουν εἰς τοὺς ναοὺς τῆς ἀγωγῆς, εἰς τὰ σχολεῖα. Τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀναλώσεως τῶν ἑαυτῶν μας εἰς τὸν βωμὸν τῆς μεταλαμπαδεύσεως τῶν θησαυρῶν τῆς Παιδείας τοῦ Ἔθνους φλογίζει τὴν ψυχήν μας. Ἡ φλόγα αὐτὴ καὶ τοῦ Πνεύματος τὰ ὅπλα φωτίζουν καὶ θερμαίνουν τὴν πορείαν τὴν ἰδικήν μας καὶ τὸν δρόμον τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ἀναζητοῦν εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν σύγχυσιν τῆς ἐποχῆς μας, τῆς ἀρετῆς τὸ «μονοπάτι», τῆς πίστεως τὴν δύναμιν, τῆς ἀνδρείας τὰ κίνητρα, τῆς δημιουργίας τὸ πάθος, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὸ σάλπισμα.

Τὸ φῶς τῆς Παιδείας καὶ τῶν γραμμάτων τοῦ ὁποίου συντηρητὴς καὶ μεταλαμπαδευτὴς εἶναι ὁ διδάσκαλος φωτίζει καὶ ὁδηγεῖ τὸν λαὸν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς μεγαλωσύνης, τῆς προόδου, τῆς ἱστορικῆς συνεχείας.

Ἐξεκινήσαμε μίαν ἡμέραν μὲ ἀναπεπταμένας τὰς πτέρυγας εἰς τὸ θεῖον ἔργον τοῦ διδασκάλου καὶ ὁδηγοῦ τῶν ψυχῶν, τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς ζωῆς του.

Μὲ τὸ βλέμμα ὑψηλά, μὲ τὰς καρδίας ἄνω, ἀντλοῦντες δύναμιν ἀπὸ τὸν Ἰσχυρόν, ἅγιον θάρρος ἀπὸ τὴν Πηγὴν τῆς Ἀγάπης, σοφίαν ἀπὸ τὴν αἰωνίαν παρακαταθήκην τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς διαρκῶς ἀνανεουμένης γνώσεως καὶ δράσεως τῆς οἰκουμένης.

Καὶ εἶναι ἡ πορεία μας σκληρὰ καὶ τραχὺς ὁ δρόμος, ὅταν ἔχης τὴν εὐθύνην νὰ ὁδηγήσης μίαν ἀσχημάτιστον καὶ εὔπλαστον ψυχήν, ὅπως εἶναι ἡ παιδική. Ἀπὸ ἀδέξια πολλάκις χέρια, — διατί ὄχι καὶ ἀπὸ ἀνεύθυνα — δυστυχῶς ἡ οἰκογένεια τῆς ἐποχῆς μας μαστίζεται κι' αὐτὴ ἀπὸ βαθεῖαν καὶ ἀπειλητικὴν κρίσιν — περνᾶ ἡ παιδική ὑπαρξις εἰς τὰ χέρια τοῦ διδασκάλου. Καὶ εἶναι βαθέα καὶ ἀθεράπευτα τὰ τραύματα, τραύματα ψυχικά, σωματικά, τραύματα ἠθικά, θρησκευτικὰ καὶ πνευματικά, τραύματα κοινωνικῆς τοποθετήσεως καὶ κοινωνικῶν σχέσεων. Ὡς καλὸς Σαμαρίτης ὁ διδάσκαλος κύπτει ἐπὶ τὰς πληγάς, κάμνει πᾶν τὸ ἐξ ἑαυτοῦ διὰ τὴν ἀνόρθωσιν, διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν, διὰ τὴν ἀπόδοσιν ὑγιοῦς τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸν προορισμόν του.

Εἰς τὸ ἔργον τῆς παιδευτικῆς οἰκοδομῆς μόνοι πολλὲς φορές, κατάμονοι, χωρὶς τὴν συμπαράστασιν κανενός, οὔτε καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως, μοναχοὶ εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῆς πατρίδος, λησμονημένοι εἰς τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος μοχθοῦμεν, ὄχι ἁπλῶς τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας μικρῶν καὶ μεγάλων, ἀλλὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου, τὴν διόρθωσίν του, τὴν προστασίαν τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὰς καιρικὰς συνθήκας καὶ τὸ φοῖνιξ διὰ νὰ κατραϊκυλίσωμεν ἀπὸ τὴν στέγην «κάποιου ἑτοιμόρροπου» σχολείου, τραγικά, ἀλλὰ ὡραῖα καὶ μεγαλειώδη θύματα τῆς φωνῆς τοῦ χρέους διὰ τὴν παιδείαν τοῦ ἔθνους. Ἀπόστολοι τῆς εὐγενοῦς ἰδέας καὶ πραγματικότητος τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ τοῦ χριστιανικοῦ ἰδεώδους, ἀσκητικοὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις, ἀφιλοκερδεῖς εἰς τὴν ἐργασίαν μας, ἀκάματοι εἰς τὴν προσφοράν, αὐστηροὶ εἰς τὰς ἀρχάς μας, ἐπίμονοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἠθικῆς συνειδήσεως, τῆς φιλοπατρίας, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἀξίας, τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς συνεργατικότητος δὲν εὑρίσκομεν συχνὰ — συχνότατα μάλιστα — τὴν συμπαράστασιν τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἀσκοῦμεν ἔργον Σισύφου, ἀντλοῦμεν εἰς Πύθον Δαναΐδων. Ὅ,τι κτίζει τὸ σχολεῖον τὸ γκρεμίζει ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κοινωνία!

Ἡ διαπίστωσις δὲν εἶναι νέα, νέα εἶναι ἡ διάστασις τὴν ὁποίαν παίρνει τὸ γκρέμισμα καὶ νέον εἶναι τὸ μέγεθος τῆς συμπιέσεως τῆς ἐπιδράσεως τοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ σχολείου εἰς τὴν ἐποχήν μας. Μία ἐποχὴ ἀνελέητος εἰς τὰς ἀλλαγάς της, εἰς τὴν σύγχυσιν, εἰς τὴν κατεδάφισιν τῶν αἰωνίων πνευματικῶν ἀξιῶν, μία ἐποχὴ ἡ ὁποία δίδει ἀσυζητητὶ τὰ σκῆπτρα εἰς τὴν τεχνοκρατίαν, τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὸν ὑλισμὸν εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς μορφὰς καὶ τὰς ἐκδηλώσεις.

Ἐν μέσῳ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς συγχύσεως καὶ ἀναστατώσεως θὰ ἀνέμενε κανεὶς τοὐλάχιστον τὸ ὠργανωμένον καὶ συντεταγμένον κράτος τὸ ὁποῖον εἰς τοὺς καιροὺς μας φέρει τὴν εὐθύνην καὶ τὴν τιμὴν τῆς ὀργανώσεως τῆς Παιδείας νὰ σταθῇ ὁ ἀκοίμητος καὶ ὑπεύθυνος ὀργανωτὴς καὶ ὁδηγητὴς τῆς Παιδείας. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν οὔτε ὑποτιμῶμεν ὅσα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἔχουν συντελεσθῆ εἰς τὸν τομέα τῆς Παιδείας μας. Δὲν ἀγνοοῦμεν τὰς ἀντιξοότητας ἐθνικὰς καὶ διεθνεῖς, αἱ ὁποῖαι ὠρθώθησαν ἀντιμέτωποι εἰς τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας καὶ προόδου εἰς τὸν νευραλγικὸν αὐτὸν τομέα τοῦ Ἔθνους, εἰς τὴν Παιδείαν. Ἐπισημαίνομεν μόνον τὴν ἀδιαφορίαν, ἕνα πνεῦμα ἀγκυλώσεως ποὺ ταλανίζει, ἐδῶ καὶ δεκαετίας ὁλοκλήρους, τὸ ἔργον τῆς Παιδείας, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀνανέωσίς της καὶ ὁ συγχρονισμός. Καὶ ἐρχόμεθα εἰς μίαν ἄλλην πληγήν, τὴν ἀσυναρτησίαν, τὴν ἀσυνέπειαν καὶ ἀσυνέχειαν εἰς τὰ ἐκπαιδευτικά μας πράγματα. Μία ὀργάνωσις καὶ μία ἀτελείωτος σειρὰ τύπων σχολείων «ποὺ πάει καὶ ἔρχεται συνέχεια» σχεδὸν μαζὶ μὲ τὴν ἀλλαγὴν κάθε ὑπουργοῦ Παιδείας. Ἡ γλῶσσα, τὰ βιβλία ἐναλλάσσονται μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα ὄχι προοδευτικήν, ἀλλὰ παλινδρομικὴν διὰ νὰ διαδεχθοῦν τὰ ἑπόμενα ἄλλα προϋπάρξαντα τῶν καταργουμένων.. Ἡ αὐτὴ κακοδαιμονία εἰς τὰ ὡράρια ἐργασίας, εἰς τὰς μεθόδους, εἰς τὰ προγράμματα, εἰς τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἐποπτείαν.

Καὶ ὅταν ἡ πολιτεία ἀφυπνισθῇ καὶ ἐννοήσῃ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκσυγχρονίσῃ τὴν Παιδείαν της, τότε ἀρχίζει τὸ μεγάλο δρᾶμα. Ἀπωθημένη καταστροφικὴ μανία μαζὶ μὲ τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα καὶ ἐκμετάλλευσιν παίρνει τὸν λαμπερὸν τίτλον «μεταρρύθμισις» διὰ νὰ καταντήσῃ εἰς προχειρότητα, διασύνην, ἀμελετησίαν καὶ ἄρνησιν κάθε προϋπάρξαντος καὶ κυρίως παντὸς ὅ,τι δύναται νὰ ἔχῃ ἱστορικοὺς καὶ καρποφόρους τίτλους. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα!... τὰ ἀποτελέσματα εἶναι γνωστά. Κρίσις εἰς τὴν Παιδείαν. Σκοποὶ συγκεχυμένοι. Τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν εἰς σφοδρὰν σύγκρουσιν. Οἱ ἀντίλαλοι καὶ οἱ ἀντίκτυποι ἀντιληπτοὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος. Μία παιδικὴ καὶ ἐφηβικὴ ἡλικία ξέφρενη καὶ ἀνυπότακτος, ἀπείθαρχος καὶ ἀνυπάκουος, ἀναρχικὴ καὶ ἀπαίδευτος καί... χαρακτηρισμοί, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Ἡ γενεὰ τῶν ἐνηλίκων εἶναι φιλοκατήγορος ὅταν πρόκειται διὰ τὴν γενεὰν ποὺ ἀκολουθεῖ. Τὴν χρωματίζει μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα χωρὶς νὰ παίρνῃ ἡ ἰδία τὸ βάρος τῆς εὐθύνης τὸ ὁποῖον τῆς ἀνήκει διὰ τὸ κατάντημα τῶν νέων.

Τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος εἶναι ἑτοίμη νὰ ρίψῃ ἡ γενεὰ τῶν ἐνηλίκων καὶ κατὰ τοῦ θέσει ὁδηγοῦ τῆς νεότητος κατὰ τοῦ διδασκάλου. Ἀλλὰ ὃς ἐπανέλθωμεν εἰς συνάντησίν του.

Ἐντολοδόχος ἐκείνος τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ, τῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ μέλλοντός των, πορεύεται τὸν σκληρὸν δρόμον τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν Παιδιῶν του. Δίδει φῶς ἀπὸ τὸ φῶς του, μεταγγίζει πίστιν ἀπὸ τὴν πίστιν του, σοφίαν ἀπὸ τοῦ Ἔθνους τὴν σοφίαν, ἐμπνέει ἰδανικά, τῆς φυλῆς τὰ ἰδανικά. Πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν καὶ εἰς τοῦ πολέμου καὶ τῆς μάχης τὸν ὁρυμαγδὸν καὶ εἰς τὰς ἡσύχους καὶ γαλανὰς ἡμέρας τῆς εἰρήνης καὶ εἰς τῆς ἐπαναστάσεως τὰς ὥρας πρῶτος! Πίπτει καὶ πάλιν σηκώνεται καὶ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΧΑΡ. ΔΕΑΗΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Διδασκάλου, μετεκπαιδευθέντος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν

Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ παιδεία εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἱερὰν σκέπην καὶ προστασίαν τῶν τριῶν «φωστήρων τῆς τρισηλίου θεότητος». Βασιλείου, «τοῦ ἐνθέου νοῦ»· Γρηγορίου, «τῆς θείας φωνῆς»· καὶ Ἰωάννου, «τοῦ παγκοσμίου λαμπτῆρος».

Τούτους δὲ γεραίρει καὶ ὑμνεῖ ἑκάστην 30ην Ἰανουαρίου εὐλόγως, ὡς φωστῆρας καὶ διδασκάλους τῆς οἰκουμένης.

Ψυχαὶ φύσει ἀγαθαί, οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ἡδυνήθησαν, προσοικειωθέντες τὴν Χριστιανικὴν εὐσέβειαν, καὶ ζωήν, νὰ ἀναδειχθῶσι μιμηταὶ ἀληθεῖς τοῦ Χριστοῦ, πηγαὶ ἀρετῆς καὶ παντὸς καλοῦ.

Ἐνετρύφησαν ὅσον κανεὶς ἄλλος εἰς τὸν λειμῶνα, τῶν θείων Γραφῶν. Ὡσὰν ἄλλοι φιλόπονοι καὶ ἀκαταπόνητοι μέλισσαι ἀπερρόφησαν τοὺς πνευματικοὺς χυμοὺς τῶν θεοπνεύστων λόγων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, διὰ νὰ τοὺς μεταδώσουν ὡς μέλι γλυκὺ εἰς τοὺς πιστούς.

Πεπροικισμένοι δὲ μὲ γνώσεις πλουσίας καὶ μὲ παιδείαν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀπέθησαν ὄντως ὑποδειγματικοὶ ἑρμηνευταὶ καὶ διδάσκαλοι τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας.

Τίς ἀγνοεῖ τὴν βαθύτητα τῆς κρίσεως τοῦ Μ. Βασιλείου ἢ τὴν ὑψηλὴν Θεολογίαν τοῦ Γρηγορίου ἢ τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην Χριστιανικὴν ρητορίαν τοῦ Χρυσοστόμου;

Καὶ τίς δὲν θαυμάζει τὴν ἁγιότητα τοῦ βίου καὶ τὰς ὑψηλὰς ἀρετὰς καὶ τῶν τριῶν τούτων φωστήρων;

Διότι ἀληθῶς κατὰ τὸν προφήτην:
«Τῆς φωνῆς αὐτῶν ἤκουσαν Ἔθνη· καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἐπλήσθη ἡ γῆ».

Ἦσαν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι οἱ διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης, οἵτινες ἀνασκάπτοντες τὸ πνευματικὸν χρυσωρυχεῖον τῶν Ἁγ. Γραφῶν ἀνασύρουν τὰ κρυμμένα νοήματα τὰ ἐπεξηγοῦν καὶ τὰ ἀναπτύσσουν. Ἔγιναν τοιουτοτρόπως «οἱ ἀείροοι ποταμοὶ τοῦ πνεύματος, οἱ κατορδεύσαντες τῆς γῆς, ἅπαν πρόσωπον». Ἔγιναν ποταμοὶ πνευματικοὶ οἱ ὁποῖοι ποτίζουν τὰς ψυχάς, ποὺ διψοῦν νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθειαν· καὶ τρέφουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πεινοῦν καὶ θέλουν νὰ χορτάσουν μὲ τὰ ρήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ὑπῆρξαν οἱ μῦσται πάσης ἀνθρωπίνης γνώσεως, οἱ πολυμαθέστεροι τῶν συγχρόνων αὐτῶν καὶ οἱ θαυμασταὶ τῆς ἀληθοῦς παιδείας. Πόσον δὲ παραδειγμάτων ὠφελίμων δὲν εἶναι ἔμπλεος ὁ βίος αὐτῶν καὶ ὑπὸ ποίων ἀξιομιμήτων ἀρετῶν δὲν παρακολουθεῖται ἡ καθόλου δρᾶσις αὐτῶν, ἥ τε ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ καὶ ἡ Κοινωνική!

Καὶ πόσα ὑποδείγματα σοφὰ καὶ πόσα διδάγματα ὑψηλὰ δὲν ἔχει νὰ ἀρυσθῇ ἐξ αὐτῆς ὁ ἀληθὴς παιδαγωγός, διδάσκαλος, ἡ γονεὺς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου εἶναι ἐμπεπιστευμένη ἡ διάπλασις τῶν ἀτιμήτου ἀξίας ἀνθρωπίνων ψυχῶν! Ἡ εὐσέβεια αὐτῶν ἡ θερμή, τοῦ βίου τὸ ὅσιον καὶ τὸ ἀνεπίληπτον, τῆς πίστεως ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ σταθερότης, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν γνώσεων των ὁ πλοῦτος ὁ δαψιλέστατος καὶ τῆς τῆς ἄλλης αὐτῶν παιδείας ὁ ἀνεξάντλητος θησαυρός, ἀποτελοῦν ἀξιομιμήτους ἀρετὰς δι' ὅλους. Ὑπῆρξαν συγχρόνως οἱ σκαπανεῖς κάθε ἐκπαιδευτικῆς κινήσεως καὶ κάθε πνευματικῆς προσπαθείας, ἀκούραστοι διδάσκαλοι καὶ συγχρόνως πολυγραφώτατοι συγγραφεῖς, ἀληθινοὶ ἀνθρωπισταὶ καὶ πραγματικοὶ ἐγκυκλοπαιδισταί.

Ἦσαν, «Οἱ τὴν Οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντες».

Αὐτοὶ ἀνεδείχθησαν οἱ κατ' ἐξοχὴν σοφοί, οἱ πνευματικοὶ ποδηγέται τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

— Κατὰ τὸν Vilemain ὁ Μ. Βασίλειος «ἀνεδείχθη ὁ κύριος διδάσκαλος τοῦ ἡμετέρου γένους».

Ὄχι μόνον διότι ἐπὶ τετραετίαν ἐσπούδασεν εἰς τὸ πρυτανεῖον τῆς Σοφίας, τὰς Ἰοστρεφεῖς καὶ ἐνδόξους Ἀθήνας, ρητορικήν, γραμματικήν, φιλοσοφίαν, ἀστρονομίαν, γεωμετρίαν καὶ ἰατρικήν. Ὄχι τόσον διότι ἐχρημάτισεν διδάσκαλος τῆς ρητορικῆς εἰς τὴν Καισάριαν. Ἀλλὰ κυρίως διότι ἀφομοίωσε τοὺς θησαυροὺς αὐτοὺς τῆς παιδείας καὶ τοὺς προσέφερε ὡς τροφὴν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

«Πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐξ **Ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο** λόγων», ὅπου ἀποδεικνύεται κάτοχος τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, συνιστᾶ εἰς τοὺς ἀνεψιούς του, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους γενικῶς τὴν μελέτην τῆς κλασσικῆς φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας μετὰ προσοχῆς ὥστε ἐξ αὐτῆς: «καθάπερ τῆς ῥοδονιᾶς τοῦ ἄνθους δρεψάμενοι τὰς ἀκάνθας ἐκκλίνομεν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων λόγων, ὅσον χρήσιμον καρπωσάμενοι τὸ βλαβερὸν φυλαξόμεθα.

Ἡ εὐρεῖα μόρφωσις καὶ ἡ φιλολογική του δύναμις φαίνεται καὶ εἰς τὰς ὁμιλίας του, ἰδίως τὰς ἀναφερομένας «εἰς τὴν ἑξαήμερον».

«Ὁποία φροντίς, παρατηρεῖ ὁ Παπαρρηγόπουλος, ἵνα καταδείξῃ ἀπανταχοῦ τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁποία φαντασία μετάρσιος ἅμα καὶ περιπαθής, ἵνα ὑψωθῇ μέχρι τῆς ἀγαθότητος τοῦ πλάστου. Ὁποία λεπτότης καὶ εὐαισθησία περὶ τὴν ἔκφρασιν ἵνα καταστήσῃ τὴν ἀγαθότητα ἐκείνην καταληπτὴν καὶ ἀγαπητήν!» Καὶ θαυμάζει ἀκόμη ὁ Ἐθνικός μας Ἱστορικός, διότι τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα κηρύγματα ἠκούοντο εὐχαρίστως ἀπὸ τεχνίτας ἁπλοῦς, καὶ ἐργάτας ἡμεροβίους. «Οἵτινες συνεκινοῦντο ὑπὸ τοιούτων διδαχῶν ἐπικροτοῦντες καὶ δακρύοντες».

Ἐδῶ εἶναι τὸ θαυμαστόν!

Κηρύγματα τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν τιτάνα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας Βιλαμόβιτς «δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ ὑπογράψουν καὶ οἱ κράτιστοι τῶν Ἀθηνῶν ῥήτορες», τὰ παρηκολούθουν ἁπλῆστως οἱ ἁπλοῖκοι κάτοικοι τῆς Καππαδοκίας.

Ἐδῶ φαίνεται τὸ μεγαλεῖον τοῦ μεγάλου διδασκάλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ: ὑπῆρξεν οὐρανοφάντωρ καὶ συγχρόνως «τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησε».

Τὸ παιδευτικόν του ἰδιεῶδες ὑπῆρξεν ὕψιστον καὶ συγχρόνως προσιτὸν εἰς τοὺς πολλούς. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ τελευταῖος Ἕλλην τὸν βλέπει νὰ κρατᾷ «Εἰκόνα καὶ χαρτί, χαρτὶ καὶ καλαμάρι».

Ἡ συντομοτάτη αὐτὴ ἀναδρομὴ εἰς ἕνα ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων φωστήρων εἶναι βεβαίως ἀνεπαρκεστάτη διὰ νὰ ἐξαντλήσῃ κανεὶς ἕνα τόσον σπουδαῖον καὶ τόσον ἐκτεταμένον θέμα.

—Ἰλιγγιᾷ τις ἀληθῶς ἐνώπιον τῆς πρωτοφανοῦς κοινωνικῆς, ἐκκλησιαστικῆς, ἐκπαιδευτικῆς καὶ συγγραφικῆς δράσεως ποὺ ἐν πολλοῖς εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους.

Ὁ Μ. Βασίλειος ὑπῆρξεν ὁ ἀκούραστος ποιμενάρχης, ὁ τὴν Περίθαλψιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πονεμένων ὑπηρετήσας, ὁ πατὴρ καὶ ὁδηγός, ὁ ἱδρύσας τὴν Βασιλειάδα.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς παιδείας πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ διαφορετικὴν ἀντίληψιν καὶ ὁ ἀδελφικός φίλος τοῦ Μ. Βασίλειου, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός; ὁ ἀποκληθεὶς «Θεολόγος» διὰ τὸ ὕψος καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ πνεύματος καὶ τὴν τηλαυγῆ Θεολογικὴν αὐτοῦ διάνοιαν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του παρουσιάζεται εἰς Κων)λιν, ἐκφωνεῖ ἐκεῖ τοὺς θαυμασίους ἐκείνους λόγους περὶ «Θεότητος τοῦ λόγου» στηρίζει τοὺς κλονιζομένους, περισυνάγει τοὺς πλανηθέντας, πληθύνει τῆς ὀρθοδοξίας τοὺς ὀπαδούς, κατατροπώνει τοῦ Ἀρειανισμοῦ τὴν λύμην. Μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ὀρθοδόξου Αὐτοκράτορος Θεοδοσίου, ἀνελθόντος τὸν θρόνον τὸ ἔτος 380, θριαμβευτικῶς καλεῖται ἐπὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῆς Κων)λεως καὶ ὡς τοιοῦτος προεδρεύει αὐτόθι τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἥτις ἐστερέωσεν τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Ἀλλ' ἀνεδείχθη συνάμα ὁ Γρηγόριος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας μύστης ἐμβρυθέστατος καὶ διὰ ταύτης τὸ λεπτότατον αὐτοῦ πνεῦμα ἠδυνήθη νὰ θεολογήσῃ ἐπακριβέστατα τοῦ Χριστιανισμοῦ τὰ θεόσδοτα δόγματα. Προφανὴς δὲ εἶναι εἰς τὰ πάμπολλα αὐτοῦ ἔργα, ἡ ἐπίδρασις τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας.

—Τόσον τὰ θεολογικὰ ὅσον καὶ αἱ χαριτωμέναι αὐτοῦ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ τετρακόσια ποιήματά του, ὅσον καὶ οἱ λόγοι του καὶ αἱ ἐπιστολαί του εἶναι φιλολογικὰ ἀριστουργήματα, μαρτυροῦσι δὲ φανερωτάτην τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἑλληνικοῦ κάλλους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος, κεκαθαρμένου ὅμως ὀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας τὴν πλάνην. «Ἐξακολουθεῖ διὰ τῶν συγγραμμάτων του ἔτσι ζῶν καὶ μέχρι σήμερον, ὡς λέγει ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Θεολόγος Βάκτ, ὁ δὲ ἄμβων τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς Κων)λεως ἐπεξετάθη εἰς παγκόσμιον ἄμβωνα καὶ ὅπως οἱ Ἀπόστολοι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, οὕτω καὶ αὐτὸς λαλεῖ μέχρι σήμερον πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς τῇ ἰδίᾳ ἑκάστῳ διαλέκτῳ».

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Καισαρεία καταυγάζεται ὑπὸ τῆς αἴγλης τοῦ Βασιλείου, ἐνῷ ἡ Κων)λις τιμᾷ καὶ ἀποθαυμάζει τὸν Γρηγόριον, ἐν Ἀντιοχείᾳ, ὀλίγον μετὰ ταῦτα, στόμα μελίστακτον ρητορεύει, συναρπάζον καὶ συγκλονίζον τὰ πλήθη.

Εἶναι ὁ Τρίτος τῶν Μεγ. Ἱεραρχῶν ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Εὐσεβὴς μήτηρ ἡ Ἀνθοῦσα, ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ εὐσέβειαν. Μαθητεύσας παρὰ τῷ περιβοήτῳ σοφιστῇ καὶ ρητοροδιδασκάλῳ Λιβανίῳ παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐδιδάχθη τὴν ρητορικήν.

—Ἡ ρητορικὴ δεινότης εἶχε καταπλήξει πάντας, ὥστε, ὅταν ἠρωτήθη ὁ Λιβάνιος ποῖον καταλείπει διάδοχον ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς ρητορικῆς, ἀπεκρίθη: «Ἰωάννην εἰ μὴ τοῦτον οἱ Χριστιανοὶ ἐσύλησαν».

Ἰλιγγιᾷ τις ἀληθῶς ἀναθεωρῶν τὴν ποικίλην καὶ πολλαπλῆν δρᾶσιν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὡς ἐπισκόπου.

Ἔχων πίστιν πραγματικὴν καὶ βαθεῖαν καὶ βίον ἀνάλογον πρὸς τὴν πίστιν αὐτοῦ, ἀνεδείχθη τὸ πρότυπον Χριστιανοῦ Ποιμένος.

Εἰς τὰς συμφοράς, τὸ πλῆθος καὶ εἰς τοὺς κινδύνους ἀπὸ τὸν Ἰωάν-

---

πάλιν προχωρεῖ μὲ τὴν δᾶδα τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ Ἔθνους τὰ λάβαρα ὑψηλά.

Μακρὺς ὁ δρόμος, δύσκολος ἡ πορεία! Ὀλίγοι λιποψυχοῦν, ἄλλοι, εὐτυχῶς πάλιν ὀλιγάριθμοι, ἐξαντλοῦν τοῦ πνεύματος τὸ ἀπόθεμα, παθαίνουν ἕνα εἶδος πνευματικῆς ἀδιαμινώσεως καὶ ἄλλοι, πρὸς τιμὴν τῶν διδασκάλων, ὀλιγαριθμώτατοι, χάνουν τὸν δρόμων των μέσα εἰς ἕνα κόσμον χωρὶς σταθεροὺς προσανατολισμούς, εἰς ἕνα κόσμον ποὺ ἡ ἄρνησις τῶν ἀξιῶν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ζωῆς τείνει νὰ γίνῃ καθεστώς. Ἡ μεγάλη, ἡ συντριπτικὰ πολυπληθὴς φάλαγξ τῶν διδασκάλων συνεχίζει τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγλαοκάρπου δένδρου τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας. Ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας ἐγκατελειμμένη ἀπὸ ἕνα μέρος ἐκ τῶν τεταγμένων εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον.

Μὲ ἀγτίθετον καὶ ἀντίζοον πολλάκις τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον καὶ τὸ «κλίμα τῆς ἐποχῆς» συνεχίζει τὸ εὐγενικὸν ἔργον τῆς ἀγωγῆς, τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐδάφους τῆς συνειδήσεως, τὴν περιποίησιν τῶν ριζῶν τοῦ δένδρου τῆς παιδείας.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἐργώδη προσπάθειαν ζητοῦμεν τὴν συμπαράσταση ὅλων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς πολιτείας, τῆς σημερινῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἔταξεν ὡς σκοπὸν τὴν κάθαρσιν καὶ τὴν ἀνόρθωσιν, τὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν πρόοδον, καὶ ἡ ὁποία διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ζητεῖ καὶ ἀπὸ ἄλλους παράγοντας νὰ παίξουν τὸν ρόλον τοῦ διδασκάλου. Καὶ εἰς ἄλλο σημεῖον ἐξάρσεως, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἀνωτάτους ἐκπαιδευτικούς, συμβουλεύει «Ἀναπλάσσατε τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων. Κάνετε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ὁδηγὸν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας».

Αὐτοῦ τοῦ πνεύματος ὁδηγὸς ὑπῆρξεν πάντοτε ὁ Ἕλλην διδάσκαλος. Διὰ νὰ εἶναι ὅμως τὸ ἔργον του ἀποτελεσματικὸν θέλει πραγματικήν, πλουσίαν τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Κράτους, τοῦ σημερινοῦ Κράτους, εἰς συγκεκριμένα καὶ καίρια σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐπανέλθωμεν.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

νην ἐζήτει τὴν ἐμψυχωσιν, καὶ εἰς τὰς στερήσεις καὶ τὰ δεινὰ τοῦ βίου, αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τὸν Ἰωάννην εἶχον πατέρα.

Ἡ περίθαλψις τῶν πτωχῶν καὶ ἡ ἀνακούφισις τῶν δυστυχῶν, ἦτο ἡ τροφὴ τῆς ζωῆς του πολλὰ δὲ πτωχοκομεῖα ἐν Κων)λει καὶ εἰς ἄλλα μέρη εἶχεν ἱδρύσει.

Διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ τὸ ἔργον των, ὁ Θεῖος οὗτος Ἱεράρχης ἀποβαίνει ὑπόδειγμα περίλαμπρον.

Τόσαι σοφαὶ παιδαγωγικαὶ γνῶμαι καὶ ὑποθῆκαι εἶναι ἐγκατεσπαρμέναι εἰς τὰ πάμπολλα αὐτοῦ ἔργα, τόσαι πρὸς τοὺς γονεῖς συμβουλαί, τόσαι πρὸς Παιδαγωγίαν παροτρύνσεις, τόσαι τέλος περὶ παίδων ἀγωγῆς εἰδικαὶ ὑποθῆκαι καὶ λόγοι.

Τοιοῦτοι ἐν σκιαγραφίᾳ βεβαίως ἀτελεῖ ὑπῆρξαν οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι, ποιμένες ἀληθεῖς τοῦ λαοῦ, πλήρεις πίστεως, πλήρεις ζήλου καὶ ζωῆς καὶ θάρρους, πλήρεις αὐταπαρνήσεως καὶ ἀγάπης.

Ῥήτορες δεινότατοι καὶ τεχνικώτατοι, συγγραφεῖς γονιμώτατοι καὶ δημιουργικοὶ καὶ ἀκαταπόνητοι, φιλόσοφοι καὶ Θεολόγοι.

Ἐνέκυψαν εἰς τὰ συγγράμματα τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων, καὶ παραλαβόντες ἐκ τούτων, ὅ,τι ὀρθὸν καὶ ἀληθές, προσήρμοσαν τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐναρμονίως πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέδησαν οὕτως οἱ κατ' ἐξοχὴν Ἕλληνες Χριστιανοί.

Ἔτσι μὲ τὴν γραφίδα καὶ μὲ τὴν ρητορείαν, μὲ τὸν πλοῦτον τῆς σοφίας καὶ μὲ τὴν μορφωτικὴν των δρᾶσιν οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ὄχι ἁπλῶς ἐφώτισαν τὴν ἐποχήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐπιγραμματικὴν φράσιν τοῦ Παπαρρηγοπούλου «ἀπετέλεσαν ἐποχὴν λόγου νέαν, μεγάλην ἔνδοξον διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος».

Καὶ ἰδοὺ τὸ τρίπτυχον τῶν μεγάλων Πατέρων ἀπετέλεσε τὸ Ἑλληνοχριστιανικὸν Θαῦμα.

Ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος συνεδύασαν τὸ Χριστιανικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Φῶς.

Τὰ συγγράμματά των τὰ χαρακτηρίζει βάθος Σοφίας θεϊκῆς.

Τὰ ἔργα των εἶναι: «νέον τι πλαστούργημα, ὄχι μόνον εἰς τὸ περιεχόμενον, ἀλλ' ἐν πολλοῖς καὶ ὡς πρὸς τὴν μορφήν».

—Ἔργα θεολογικὰ καὶ φιλοσοφικὰ μὲ καταπλήσσουσαν διαλεκτικὴν δύναμιν, ὁμιλητικὰ μὲ συναρπαστικὴν ρητορικὴν δεινότητα, Ἑρμηνευτικὰ μὲ βαθεῖαν καὶ ἀκριβόλογον Ἑρμηνείαν καὶ ἀνάλυσιν, Ἱστορικὰ μὲ πιστότητα καὶ κριτικὴν δύναμιν ἀξιόλογον, λυρικὰ μὲ φλογεροὺς τόνους ἰσχυρῶν ἐσωτερικῶν συγκινήσεων,πολεμικὰ καὶ ἀπολογητικὰ μὲ ἐξαίρετον λογικὴν συνοχὴν καὶ συνέπειαν, κανονικά, νομικά, λειτουργικά, ἐπιστημονικά, παιδαγωγικὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔργα, διαποτισμένα ὅλα ἐν πολλῷ ἢ ἐν ὀλίγῳ ἀπὸ τὸ Χριστιανικὸν ἔργον καὶ πνεῦμα.

Διάνοιαι εὐρεῖαι, πνεύματα μεγάλα, κατενόησαν εἰς μέγα βάθος καὶ πλάτος τὸ ἀληθὲς νόημα καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πλούσιοι αὐτοί, ἐπτώχευσαν, ἑκουσίους διὰ νὰ ἀνακουφίσουν τοὺς πτωχοὺς ἀδελφούς των.

Τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον των εἶναι ὑποδειγματικόν διότι τὴν ὑλικὴν βοήθειαν τῶν πασχόντων συνεδύαζον μὲ τὴν πνευματικὴν των ἐξύψωσιν. Τὰ δὲ ὑλικὰ μέσα μὲ τὰ ὁποῖα ἐζήτουν ἀπὸ τοὺς πλουσίους νὰ εἰσφέρουν, ἤθελον νὰ εἶναι ὄχι ἀκουσία καὶ ἀναγκαστικὴ εἰσφορά, ἀλλὰ καρπὸς τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν μὲ τὰ κηρύγματά των προσεπάθουν νὰ καλλιεργήσουν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν λογικῶν τοῦ Κριστοῦ Προβάτων.

—Μὲ τὴν προσπάθειαν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν διὰ τὴν λύσιν τοῦ Κοινωνικοῦ προβλήματος τῆς ἐποχῆς των, ποιμένες καὶ ποιμενόμενοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί, συνεδέοντο διὰ τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης εἰς ἑνότητα ζηλευτήν, ἡ ὁποία ὁμολογουμένως θὰ παραμείνῃ μοναδική.

Ὦ! καὶ νὰ ἤθελεν ὁ κόσμος τοῦ 20οῦ αἰῶνος νὰ προσέξῃ τὸ παράδειγμα τῶν τριῶν Μ. Ἱεραρχῶν.

Ποῖα ἐξαίρετα διδάγματα θὰ ἀπεκόμιζε διὰ τὴν λύσιν τῶν πολυπλόκων προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει!

Πόσο ἁρμονικαὶ θὰ ἐγίγνοντο αἱ σχέσεις τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν, ἐὰν ὅλοι, ἀντὶ τῆς καταστρεπτικῆς ὑλικῆς δυνάμεως, μὲ τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν νὰ ἐπιβληθοῦν οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, κατέβαλλον τὴν εὐγενῆ ἅμιλλαν νὰ προάγωνται ἕκαστος εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀγαθόν.

Δικαίως λοιπὸν τιμᾶ καὶ δοξάζει αὐτοὺς ἡ μήτηρ ἡμῶν ἐκκλησία.

Δικαίως ἡ Ἱστορία θαυμάζει αὐτούς. Δικαίως καὶ τὸ ἡμέτερον Ἔθνος ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἔταξε τὴν πνευματικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἀναγέννησιν καὶ πρόοδον.

Εἴθε τὸ παράδειγμα τῶν Τριῶν ἐνδόξων Ἱεραρχῶν νὰ καρποφορήσῃ πλουσίως καὶ παρ' ἡμῖν.

Εἴθε καὶ ἡμεῖς παιδαγωγοί, διδ) λοι, γονεῖς καὶ μαθηταί ν' ἀντλήσωμεν ὑποδείγματα θεῖα καὶ ἐμπνεύσεις ὑψηλὰς καὶ ἐνθουσιασμὸν ἱερὸν ἐκ τοῦ ἔργου καὶ βίου τῶν μεγάλων τῆς ἀνθρωπότητος διδασκάλων.

Ἐὰν τοὺς ὀνομάζωμεν διδασκάλους μας, ἂς ἐφαρμόσωμεν τὰ παραγγέλματά των. Ἐὰν μᾶς συγκινῇ ἡ ἀρετὴ των ἂς προσπαθήσωμεν νὰ τοὺς μιμηθῶμεν.

Ἡ γνῶσις τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἔργου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα διὰ τὸν λειτουργὸν τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Διότι οἱ Τρεῖς οὗτοι Ἱεράρχαι ὑπῆρξαν ὄχι μόνον ἀστέρες πολύφωτοι **τοῦ στερεώματος τῆς ἐκκλησίας, καὶ πλοῦτον καὶ παιδείαν καὶ** ἐπιστήμην καὶ ρητορείαν καὶ χαρίσματα ὑπέροχα καὶ κόπους καὶ μόχθους καὶ τὸν βίον ὅλον ὑπὲρ αὐτῆς θυσιάσαντες, ἀλλ' εἶναι συνάμα διδάσκαλοι ἐμπνευσμένοι καὶ παιδαγωγοὶ τῆς ἀνθρωπότητος Ἐπίλεκτοι.

Διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τῆς γραφίδος καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος διδάσκουσι καὶ παιδαγωγοῦσι μικροὺς καὶ μεγάλους δυσμέτρητοι δὲ τῇ ἀληθείᾳ καὶ σοφώταται εἶναι αἱ παιδαγωγικαὶ ἰδέαι καὶ συμβουλαί, αἱ ἐγκατεσπαρμέναι εἰς τὰ πάμπολλα συγγράμματα αὐτῶν ἀξιομελέτητα δὲ καὶ αἰωνίου κύρους εἶναι τὰ παιδαγωγικὰ αὐτῶν ἔργα.

Ὀρθῶς καὶ ἐπαξίως, ἡ ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων συνείδησις, ἔταξεν αὐτοὺς προστάτας καὶ ἀντιλήπτορας τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας.

Ἡ ἑορτὴ των ὡρίσθη ὡς ἑορτὴ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ἐπὶ δεκαετηρίδας ἤδη καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐπ' ἄπειρον, ἐφ' ὅσον τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα θὰ ἀπαστράπτῃ μέσα εἰς τὰ Χριστιανικὰ Ἰδεώδη, τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων, τῶν πανεπιστημίων μέχρι τῶν στοιχειωδεστάτων σχολείων ἐξαισίαν πανήγυριν ἐπὶ τῇ μνήμῃ των θὰ ἐκτελοῦν.

Συναισθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τῆς παρὰ τοῦ Ὑψίστου βοηθείας, ἂς ἀποφασίσωμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι νὰ βαδίσωμεν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν τριῶν Μ. Ἱεραρχῶν.

Νὰ σπουδάζωμεν καὶ νὰ διδάσκωμεν τὰ γράμματα κυρίως καὶ κατ' ἐξοχήν, ὅπως δι' αὐτῶν ὑποτάξωμεν τὸ κατώτερον εἰς τὸ ἀνώτερον, τὸ ὑλικὸν εἰς τὸ πνευματικόν, τὴν σάρκα εἰς τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσκαιρον εἰς τὸ αἰώνιον, τὸ ἄλογον εἰς τὸ λογικόν, τὸ γήϊνον εἰς τὸ ἰδεῶδες.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

—ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΘΕΡΜΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ.

—Ο ΟΡΚΟΣ ΤΙΜΗΣ ΠΟΥ ΕΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΤΗΡΕΙΤΑΙ ΜΕ ΥΨΗΛΗΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.

—Η «Μ.Π.Ε.» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΘΝΙΚΟ ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΠΛΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΑ ΚΡΑΤΗΘΗ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΨΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΟΣ.

—Η «ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ» προχωρεῖ ἀπροσκόπτως εἰς τὴν ὁλοκλήρωσίν της.

—ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΟΙ Α' Β' Γ' ΤΟΜΟΙ. Ἀνὰ 4 μῆνας ὁ καθεὶς ἑπόμενος.

—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΔΡΑΧ. 330.

—ΔΥΝΑΝΤΑΙ οἱ Σχολικὲς Ἐφορίες νὰ προμηθευθοῦν τοὺς 3 πρώτους τόμους πληρώνοντας τὴν ἀξία τους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως 1968 καὶ τοὺς ἑπομένους—ἂν δὲν περισεύσουν χρήματα κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τῆς χρήσεως — νὰ τοὺς πληρώσουν κατὰ τὴν χρῆσιν 1969.

—ΕΠΙΣΗΣ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ὅλοι οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ νὰ παραγγείλουν τοὺς ΑΒΓ τόμους πληρώνοντας μόνον δρχ. 110 μηνιαίως.

—ΜΗ ΣΤΕΡΕΙΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΣΧΟΛΙΚΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΜΝΗΜΕΙΩΔΟΥΣ ΕΡΓΟΥ.

—ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΓΚΥΡΟΝ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΣΠΟΥΔΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ.

—ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

—ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ: ΟΙ ΑΡΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΙΔΑΓΟΓΩΝ.

Η «ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΘΝΙΚΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΙ ΕΙΣ ΠΛΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΑΘΟΣ ΤΑΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ» ΣΤΡΕΪΤ 1 — (παραπλ. Κεντρικοῦ Ταχ. Ἀθηνῶν) Τ.Τ. 111 — Τηλ. 318-341 & 318-656.

ΜΟΛΙΣ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΦΙΛΙΠ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ - ΓΕΩΡΓ. Α. ΚΩΣΤΑΚΗ - ΑΝΤΙΓ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

Ένα έντελῶς νέο καὶ πρωτότυπο βιβλίο

Εἰς ὀγκώδη τόμον μὲ πυκνοτυπωμένες σελίδες. Ἀπαραίτητο γιὰ τὶς σχολικὲς βιβλιοθῆκες καὶ τοὺς διδασκάλους.

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ

- **Τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἑλληνικῆς παιδικῆς θεατρικῆς λογοτεχνίας.**
- **Τὰ καλύτερα ποιήματα Ἑλλήνων καὶ ξένων ποιητῶν.**
- **Ὁμιλίες γιὰ ὅλες τὶς γιορτὲς τοῦ σχολείου.**
- **Ἐκτύπωσις σὲ ἐκλεκτὸ χαρτὶ καὶ βιβλιοδεσία ἀρίστη.**
- **Τιμᾶται δρχ. 150 καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὰ σχολεῖα ἐλευθερο ταχυδρομικῶν τελῶν.**

Ἐμβάσματα ἐπιταγαί: ΑΝΔΡΟΝ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Γ. Γενναδίου 5α — Ἀθῆναι — Τ.Τ. 142 Τηλ. 62.8132

Ἀποδ. 301

«ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ»

Εἰκονογραφημένη μαθητικὴ — σχολικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια

Τόμοι 12 δρχ. 1.200

Ἐκυκλοφόρησαν οἱ 9 πρῶτοι τόμοι.

Τὴν 10-2-1968 κυκλοφορεῖ ὁ 10ος τόμος.

Τὸ ἔργον θὰ ὁλοκληρωθῆ μέχρι τέλους Μαρτίου ἐ.ἔ.

Ἀποτελεῖ ἄριστον βοήθημα διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ κατατοπιστικὸν σύμβουλον διὰ τοὺς διδασκάλους.

Γλῶσσα ρέουσα, εὔληπτος, ἄνευ ἀκροτήτων.

Πλουσία, πολύχρωμος εἰκονογράφησις.

Πολυτελὴς βιβλιοδεσία καὶ ἐκτύπωσις.

Εὐκολίαι πληρωμῆς.

Διεύθυνσις: Ἀκαδημίας 57

Τηλέφ. 613-112

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Μιὰ συλλογὴ ἀπὸ 140 περίπου ἀνέκδοτα καὶ πρωτότυπα ποιήματα γιὰ ὅλες τὶς σχολικὲς γιορτές: 25 Μαρτίου, 28 Ὀκτωβρίου, Σημαία, Μητέρα, Ἐξετάσεις, Τρεῖς Ἱεράρχαι, Χριστούγεννα — Πρωτοχρονιά. Σελίδες 160.

Ἀποστέλλεται ἐλεύθερο ταχυδρομικῶν τελῶν σ' ὅσους ἐμβάσουν 50 δραχ. στὴ διεύθυνση: Ἀριστείδην Κανδηλάπτην Χουμέρι — Μυλοποτάμου — Κρήτης. Θὰ σταλῆ μαζὶ μὲ τὸ βιβλίο καὶ ἀπόδειξη ὅπου θὰ συμπεριλαμβάνεται τὸ νόμιμο χαρτόσημο.

Ἀπόδ. Νο 290

Ι. Δ. Διακογιάννη

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ τῆς ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ

(Ἔκδοσις Β' — ἐπὶ ἀρίστου χάρτου — εἰκονογραφημένη)

Βασισμένο στὶς σύγχρονες ἀντιλήψεις περὶ συνόλων καὶ τὶς νέες ἀρχὲς τῆς Παιδαγωγικῆς, ἀποτελεῖ ἄριστον βοήθημα διὰ τὸν διδάσκαλον.

Περιέχει:

Εἰδικὴν Διδακτικὴν — Προαριθμητικὲς ἀσκήσεις — Παιχνίδια, τέστς, κατασκευές — Ἐφηρμοσμένα σχέδια διδασκαλίας ὅλων τῶν 1-20 ἀριθμῶν — Ἀφθονίαν ἀριθμητικῶν ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων.

Τιμᾶται δρχ. 50.

Κεντρικὴ πώλησις:

Βιβλιοπωλεῖον «Κόντος καὶ Φυλακτός», Σταδίου 31 (Τ.Τ. 122) Τηλ. 231-160 — Ἀθῆναι.

Ἀπόδ. Νο 252

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Εἰς τὰς 6 Ἰανουαρίου, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐκλεκτοὺς μας Ἐπθεωρητάς, ὁ Γεώργιος Γκουρομίχος, ἔφυγε, πρόωρα, διὰ τὴν αἰώνιον ζωήν.

Ἡ θλιβερὰ εἴδησις ἐσκόρπισε βαρὺ πένθος εἰς τοὺς ἀμέτρητους φίλους του. Κανένας δὲν ἤταν προητοιμασμένος νὰ πιῆ αὐτὸ τὸ πικρὸ ποτήρι. Δὲν τὸν ἀγαποῦσαμε μόνο ἐμεῖς. Τὸν ἀγαποῦσε κ' ὁ Θεός. Βιάστηκε νὰ τὸν πάρη κοντά του.

Σεβαστὸ τὸ Θέλημά του.

Μακαρίζαμε πρὸ τοῦ τέλους του τὸν ἀγαπητό μας Γκουρομίχο. Μὰ τώρα τὸν μακαρίζοιμε καὶ μετὰ τὸ τέλος του, ἔτσι ὅπως τὸ θέλει ὁ σοφὸς Σόλων. Γιατί ὁ φίλατός μας Γκουρομίχος ἔμεινε εὐτυχὴς εἰς τὴν τελευταίαν στιγμὴ τῆς ζωῆς του.

Ἦταν καὶ παρέμεινε ἕνας ἀληθινὸς χριστιανός, ἕνας τέλειος ἄνθρωπος, ἕνας ἄριστος Ἐπιθεωρητής, ἕνας λαμπρὸς οἰκογενειάρχης. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ δρᾶσις του θὰ μένουν παράδειγμα γιὰ ὅλους μας. Προικισμένος μὲ σπάνια χαρίσματα, παντοῦ καὶ πάντοτε ἄξιος ἀφοσιώθηκε μὲ πίστιν, ἀγάπην, ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀνιδιοτέλειαν εἰς τὸ ὑψηλόν του ἔργον. Ἀπ' ὅπου κ' ἂν περνοῦσε χάριζε φῶς ἀπὸ τὸ φῶς του, χαρὰ ἀπὸ τὴ χαρά του, θάρρος ἀπὸ τὸ θάρρος του. Πάντα αἰσιόδοξος, πάντα χαροίμενος, πάντα ἀκούραστος ἀκολουθοῦσε τὸ δρόμο ποὺ ὑπηγόρευε τὸ καθῆκον. Ἔκανε τὰ λόγια ἔργα. Πάντα πρωτοπόρος εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὡραῖα.

Τὸν δύσκολον δρόμον τῆς ζωῆς σου διήνυσες τιμίως καὶ ἀξιοπρεπῶς. Ὅλοι οἱ φίλοι σου θὰ εὑρισκώμεθα νοερῶς μαζί σου εἰς τὴν νέαν πορείαν τῆς ἄλλης ζωῆς.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη

Ἰωάννης Βράχας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

— ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Ποιήματα γιὰ ὅλες τὶς σχολικὲς γιορτές) τοῦ κ. Ἀριστείδη Κανδηλάπτη — Διδασκάλου — Ἔκδοσις 1968, σελ. 160.

— ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ (Ἑρμηνεία τοῦ Νόμου 602)915) Τόμος Α' τοῦ κ. Παναγ. Χασάπογλου τ. Νομικοῦ Συμβούλου Πανελ. Συνομοσπονδίας Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν — Ἔκδοσις 1967, σελ. 324.

Μόλις ἐκυκλοφόρησε «ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΧΘΩ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ» τῶν Νικ. Στάρρα καὶ Κων. Ντέμου τέως Δ)τῶν Καπλανείου Σχολῆς Ἰωαννίνων εἰς ἀνεξάρτητον σειράν.

Εἶναι ἀπαραίτητον ἐφόδιον ὄχι μόνον διὰ τοὺς μαθητὰς ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς διδασκάλους.

Ἐκ τῶν 666 προβλημάτων ποὺ περιέχει, τὰ 446 περιλαμβάνουν καὶ τὰς λύσεις των εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου. Εἶναι κατεταγμένα εἰς 20 κατηγορίας λ.χ. ὀποθετικά, διαφορᾶς, διασκεδαστικά, κινήσεως, κρουνῶν, ἀντοχῆς κ.λ.π. Ἐπίσης περιλαμβάνει 33 μαθητικὰς ἐκθέσεις, ὁδηγίας διὰ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν, 225 θέματα πρὸς ἀνάπτυξιν καθὼς καὶ ὀρθογραφικὸν βοήθημα.

Πωλεῖται εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖον Π.Ν. Χάγιου Σταδίου 52. Εἰς Πειραιᾶ βιβλιοπωλεῖον Ἀδ)φῶν Λιοντῆ Βασ. Κωνσταντίνου 26. Ἐπίσης πᾶς ἐπιθυμῶν δύναται νὰ τὸ προμηθευθῆ ἀμέσως ταχ)κῶς ἐμβάζων 50 δραχμὰς εἰς τὴν Δ)σιν: Νικ. Στάραν — Κ. Ντέμον, τέρμα Δωδώνης — Ἰωάννινα ἄνευ ἑτέρας ἐπιβαρύνσεως.

Ἀπόδ. Νο 283

ΓΙΑΝΝΗ ΒΡΑΧΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥΣ

Σελίδες 192 — Εἰκόνες 63. Ἔκδοσις 1968.

Διαβάζοντάς το ταξιδεύεις στὴν Κωνσταντινούπολι, Γιουγκοσλαβία, Αὐστρία, Γερμανία, Ὁλλανδία, Βέλγιο, Γαλλία, Ἐλβετία, Ἰταλία, Δανία, Νορβηγία, Σουηδία, Φινλανδία, Λίβανο, Συρία, Παλαιστίνη, Αἴγυπτο.

Κατάλληλο γιὰ μικροὺς καὶ γιὰ μεγάλους. Ἕνα καλὸ βοήθημα γιὰ τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας.

Πωλεῖται σ' ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα κι' ἀπὸ τὸ συγγραφέα ὁδὸς Κόνωνος 7 Τ. 507 Τηλ. 717-083—760-959. Τιμή: Δρχ. 50.

Ἀπόδ. Νο 307

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ

Ἐκδότης

Διδασκ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος Ξενοφῶντος 15α — Ἀθῆναι

Προϊστάμενος Τυπογραφείου Νικ. Κουκᾶς

Δαρδανελλίων 5 — Περιστέρι

Ἕνα ἀπαραίτητο βοήθημα διὰ τὸν Διδάσκαλον

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ, τέως Ἐπιθεωρητοῦ

«ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ, ΟΜΙΛΙΑΙ, ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ»

Περιέχει 20 λόγους (Ἑορτῆς Σημαίας, Τριῶν Ἱεραρχῶν, 28ης Ὀκτωβρίου, Χριστουγεν. Δένδρου, ἑορτῆς τῆς Μητέρας, 25ης Μαρτίου, κατάθεσις στεφάνου, ἐγκαίνια διδακτηρίων κ.λ.π.) — Ἐπίσης περιέχει εἰσηγήσεις εἰς Παιδ. Συνέδρια, Παιδαγωγικὰς καὶ Ψυχολογικὰς μελέτας, θέματα εἰδικῆς Διδακτικῆς, ὁμιλίας διὰ συγκεντρώσεις γονέων, ἐκθέσεις ἐπιθεωρήσεως διδασκάλων κ.λ.π.

Σχῆμα μέγα, σελίδες 224. Ἀποστέλλεται ἀμέσως ἐὰν ἐμβάσετε ταχ)κῶς 100 δραχ. εἰς τὴν δίδα Μαρίαν Στεργιοπούλου, Μπουκουβάλα 8 — Ἀθήνας, Τ.Τ. 704.

Ἀπόδ. Νο 59—

7η ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἀρτία ὀργάνωσις — μακρὰ πεῖρα — ἄρισται ξεναγήσεις

ΑΓΓΛΙΑ — ΣΚΩΤΙΑ — ΓΑΛΛΙΑ — ΓΕΡΜΑΝΙΑ — ΟΛΛΑΝΔΙΑ — ΒΕΛΓΙΟΝ — ΕΛΒΕΤΙΑ — ΑΥΣΤΡΙΑ — ΙΤΑΛΙΑ μέσῳ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ 27 ἡμ. 10 Ἰουλίου — 5 Αὐγούστου 1968.

Λονδῖνον, Ἐδιμβοῦργον, Γλασκώβη, Λίβερπουλ, Παρίσι, Μόναχον, Φραγκφούρτη, Μπόν, Ἀμστερνταμ, Βρυξέλλαι, Ζυρίχη, Γκράτς, Μιλάνο, Βενετία, Ραβέννα, Ἀγκών.

ΕΞΟΔΑ: Πούλμαν — Πορθμείων — ξενοδοχείων μὲ πρωϊνὸ Δολ. 90 καὶ Δρχ. 6.100. ΕΓΓΡΑΦΑΙ μὲ προκαταβολὴν δρχ. 1.600 εἰς τὸν Ἀρχηγὸν — Ὁμιλητὴν τῆς ἐκδρομῆς κ. ΔΗΜ. ΣΤΑΣΙΝΟΝ, ὁδ. Κοραῆ 5 Νέα Σμύρνη ΑΘΗΝΩΝ Τηλ. 932-543 καὶ 676-210.

Ἀπόδ. Νο 253—

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ"
ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α — ΑΘΗΝΑΙ — (Τ.Τ. 118)
ΤΗΛΕΦ. 236.547 — 221.316

Ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος... Δρχ. 60·—
Τιμὴ τοῦ φύλλου..... » 1.50
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας..... » 50.—

«DIDASKALIKON VEMA»
Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office · 15a Xenophon St., Athens Greece (118)

«DIDASKALIKON VIMA»
(Tribune des Instituteurs)
Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xénophon, Athénes Grèce (118)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, τιθέμενος σήμερον, ἡμέραν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ἐπικεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος, πανηγυρίζει τὴν μνήμην τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Διότι καὶ οἱ Τρεῖς χριστοφόροι Πατέρες καὶ Οἰκουμενικοὶ Διδάσκαλοι τῆς Ὀρθοδοξίας, Βασίλειος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, εἶναι οἱ Μέγιστοι τῆς Χριστιανοσύνης Ἱεράρχαι, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς νεότητος οἱ ἀπαράμιλλοι ὁδηγοί.

Ὑπῆρξαν οὗτοι καὶ θὰ παραμείνουν δι' ὁλόκληρον τὴν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα καὶ ἰδιαιτέρως δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας οἱ ἐνσαρκωταὶ τοῦ Ὡραίου, τοῦ Μεγάλου καὶ τοῦ Ἀληθινοῦ. Δὲν ὑπῆρξαν μόνον Ἅγιοι καὶ τέλεια Χριστιανικὰ καὶ Πνευματικὰ πρότυπα, ἀλλὰ καὶ Σοφοὶ καὶ Ἕλληνες μαζί. Ὄχι μόνον διδάσκαλοι τοῦ θείου λόγου, ἀλλὰ καὶ Φιλόσοφοι καὶ Μεγάλοι Παιδαγωγοί. Εἶναι οἱ πρωτοπόροι καὶ οἱ θεμελιωταὶ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, φορεῖς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ οἱ διαπρύσιοι κήρυκες τῶν Ἐθνικῶν μας Ἰδανικῶν.

Προικισμένοι καὶ οἱ Τρεῖς οὗτοι ὑπέρλαμπροι φωστῆρες μὲ ἀγαθὰ καὶ ἀνεπανάληπτα προτερήματα, ἀσύγκριτον ψυχικὸν θάρρος καὶ ψυχικὴν ἀνωτερότητα, ὑψώνονται πάντοτε εἰς τὸ στερέωμα διὰ νὰ καταυγάζουν μὲ ἀνέσπερον Ἑλληνοχριστιανικὸν φῶς τὴν ἐκπαιδευτικήν μας πορείαν, πρὸς ἄσκησιν Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ Ἑλληνοχριστιανικῆς Ἀγωγῆς.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ

Διὰ δημοσιευθέντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, κατηρτίσθη τὸ νέον μισθολόγιον τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ. Πρὸ τῆς ἐξαγγελίας τῶν νέων Κυβερνητικῶν μισθολογικῶν μέτρων, ἡ Διοίκησις τῆς Δ.Ο.Ε. ἔλαβε μέρος εἰς τὰς πραγματοποιηθείσας δύο μακρὰς συσκέψεις μετὰ τῶν Κυβερνητικῶν Παραγόντων καὶ, παραλλήλως πρὸς τὴν Ε.Ε. τῆς ΑΔΕΔΥ, ἀνέπτυξεν ἐκτενῶς τὰς γνωστὰς ἀπόψεις τοῦ Κλάδου, δημοσιευθείσας, κατ' ἐπανάληψιν, εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα», ἤτοι: α) τὴν ἔνταξιν τῶν διδασκάλων εἰς τὴν Α' Κατηγορίαν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, β) τὴν μεγίστην προσφορὰν αὐτῶν διὰ τὴν καθόλου ἀνύψωσιν τοῦ Ἔθνους καὶ γ) τὴν προσγενομένην, κατὰ τὸ παρελθόν, ἀδικίαν, ταπείνωσιν καὶ παραγνώρισιν. Αἰσθάνεται αὐτὴ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξάρῃ, ὅλως ἰδιαιτέρως, τὴν ἐπιδειχθεῖσαν κατανόησιν ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν κ.κ. Νικ. Μακαρέζου καὶ Ἀδαμ. Ἀνδρουτσοπούλου ἐπὶ τῶν ἀναπτυχθεισῶν, ὡς ἄνω, ἀπόψεών της καὶ νὰ τονίσῃ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον αὐτῶν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κλάδου. Τὸ νέον μισθολόγιον τιθέμενον ἐν ἰσχύϊ εἰς ἐποχὴν γενικῆς περισυλλογῆς τοῦ Ἔθνους καὶ λιτότητος, μὴ στατικόν, ἀλλὰ διαμορφούμενον καὶ ἀναπροσαρμοζόμενον ἑκάστοτε ἀναλόγως πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ὡς ἐπισήμως ἐδηλώθη, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τιμαριθμικὴν σταθερότητα, θέτει ἀναντιρρήτως τὰς ὀρθάς, πραγματικὰς καὶ ἀσφαλεῖς βάσεις ἑνὸς ἀληθῶς ἐνιαίου μισθολογίου, τοῦ ὁποίου τὴν καθιέρωσιν ζητεῖ, ἀπὸ ἐτῶν, ἐπιμόνως ὁ Κλάδος μας.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, ὁ Διδασκαλικὸς Κλάδος αἰσθάνεται ἱκανοποίησιν, ἀναγνωρίζων τὴν ἰδιαιτέραν στοργὴν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἔταξεν, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, τὴν Παιδείαν ὡς πρῶτον μέλημα τοῦ Ἔθνους.

Δράττεται τῆς εὐκαιρίας νὰ παράσχῃ, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ὁλοψύχως συμπαρίσταται εἰς τὸ ἀνορθωτικὸν ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, πιστεύων πάντοτε εἰς τὴν δικαίωσιν τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου του.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΝΕΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Πληροφορούμεθα, ὅτι εἰς πολλὰ σχολεῖα τῆς Χώρας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀκριτικῶν περιφερειῶν ἡ διδασκαλία εἶναι πλημμελής, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι, παρὰ τὸν σημαντικὸν ἀριθμὸν τῶν τελευταίων διορισμῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀνεπάρκεια διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ θέμα τοῦτο παρουσιάζει μεγάλην σοβαρότητα, καθ' ὅσον ἡ Στοιχειώδης Ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ παρέχηται ἐπαρκῶς εἰς τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν χωρίον. Ὁ πρωταρχικὸς ἐθνικὸς κορμός, ἡ μήτρα τῶν ταλάντων τῆς Φυλῆς, πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ προσεχθῇ. Ὁ διδ)λος εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ὑπαίθρου. Ἐντὸς τοῦ Σχολείου, ὑψώνει ἀκαταπονήτως τὴν σφῦραν καὶ σφυρηλατεῖ ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τῆς ἀναπλάσεως τὰ ὑψηλὰ καὶ αἰώνια Ἑλληνικὰ Ἰδανικά. Ἐκτὸς τοῦ Σχολείου, ἀποτελεῖ τὴν ὡραιοτέραν ἔκφρασιν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, προσφέρων τὸν ἑαυτόν του ὁλόκληρον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ συνόλου.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, τοποθετοῦσα εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐκπαιδεύσεως, θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων διὰ τοῦ ἀπαιτουμένου διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ὥστε νὰ βοηθηθῇ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς εἰς τὴν δύσκολον καὶ σκληρὰν πορείαν τῆς ζωῆς του.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ

Ἡ ἀναγκαιότης καὶ ἡ ὑψίστη σημασία τῆς προσχολικῆς ἀγωγῆς ἀναγνωρίζεται καὶ ὁμολογεῖται σήμερον παρὰ πάντων. Ἡ ἐπέκτασίς της δὲ εἰς ὁλόκληρον τὸν προσχολικὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας καθίσταται καθημερινῶς ἐμφανεστέρα καὶ ἐπιτακτικωτέρα. Ἡ μελέτη κατὰ ταῦτα τοῦ ὅλου θέματος δέον νὰ θεωρηθῇ ἄμεσος καὶ ἐπείγουσα. Προτοῦ δὲ ληφθοῦν οἱαδήποτε ἄλλα μέτρα εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέμα τῆς μορφώσεως τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, τῶν νηπιαγωγῶν, αἵτινες, ἐπαξίως ἀσκοῦσαι τὸ ὑψηλὸν ἔργον των, μοχθοῦν μετὰ τῶν διδασκάλων διὰ τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον. Ἡ ὑπάρχουσα Σχολὴ Νηπιαγωγῶν Καλλιθέας ἀποτελεῖ ἕνα Ἱδρυμα μὲ ἱστορίαν καὶ ἐπιτυχίαν. Ἡ ἵδρυσις νέων τοιούτων εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ τὰς πρωτευούσας τῶν μεγάλων διαμερισμάτων τῆς χώρας, προσηρτημένων εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας, μὲ διετῆ ἐπαγγελματικὴν φοίτησιν εἶναι ἀναγκαιοτάτη. Τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς εἶναι πάντοτε δυσχερέστερον ὅσον κατερχόμεθα εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ μόρφωσις καὶ ἡ παιδαγωγικὴ κατάρτισις τοῦ προσωπικοῦ ἀποβαίνει ὁμοίως δυσχερεστέρα, ὅταν τοῦτο προορίζεται διὰ τὴν προσχολικὴν ἡλικίαν, ὥστε νὰ θεωρῆται σήμερον ἀνεπαρκὴς ἡ μόρφωσις τῶν νηπιαγωγῶν μας εἰς τμήματα μονοετοῦς φοιτήσεως, προσκεκολλημένα εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας. Ἐφ' ὅσον δὲ ταῦτα ὑφίστανται, καλὸν θὰ ἦτο νὰ προσλαμβάνουν κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις καθ' ὑπέρβασιν — ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας — τὰ ἐπιλαγχάνοντα τέκνα ἐκπαιδευτικῶν. Ἀποτελεῖ τοῦτο ἕνα εἶδος ἀναγνωρίσεως καὶ ἀμοιβῆς πρὸς τοὺς μοχθοῦντας ἐκπαιδευτικοὺς διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

ΑΡΣΙΣ ΑΔΙΚΙΑΣ

Κατὰ τό, ἀπὸ 29)9-21)10)66, χρονικὸν διάστημα, ὁ κλάδος τῶν διδασκάλων, ἐμπαιζόμενος, συνεχῶς, ὑπὸ τῶν πρὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου Κυβερνήσεων, κατῆλθεν εἰς (8) ὀκταήμερον ἀπεργιακὸν ἀγῶνα.

Αἱ εἰσαγόμεναι ὡς νηπιαγωγοὶ εἰς τὰς Παιδαγωγικὰς Ἀκαδημίας

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΛΑΜΙΑΣ

Κουτρουμπῆ Ἀθανασία, Βλαχογιάννη Πάτρα, Κωστοπούλου Κων)ντία, Λίτινα Ἑλένη, Παπαλεξοπούλου Εὐθυμία, Βούλγαρη Ἑλένη, Ζώγα Παναγιώτα, Κάλπου Ἑλένη, Πατρακόη Θεονία, Παπαθεοδώρου Μαρία, Τσαντάκη Φωτεινή, Μανίκα Φωτεινή, Γαρεφαλάκη Ἑλένη, Παπαδοπούλου Αἰκατερίνη, Ζιώγα Αἰμιλία, Παπανδρέου Διονυσία, Ματσάγγου Μαριέττα, Τσουκάλη Καλοτίνα, Σταματάκη Μαρία, Βοττέα Μαρία, Καπέλλου Κων)ντίνα, Λυμπεροπούλου Σοφία, Τσιμικλῆ Σοφία, Ἀφεντάκη Φωτεινή, Κουτσαγγέλου Ἑλένη, Μελᾶ Κων)να, Βενετσανάκη Μαρία, Κρομμύδα Βασιλική, Τριανταφυλλοπούλου Ἄννα, Πανταζοπούλου Παρασκευή, Παπαδήμα Μαρία, Ροζῆ Θωμαΐς, Ἱερεμίου Δέσποινα, Καπετανάκη Μαρίνα, Ζυγούρη Αἰκατερίνη, Σαφοῦ Ἑλένη, Χρονοπούλου Βασιλική, Γιατρᾶ Χαραλαμπία, Δαλιάνη Ἑλένη, Κολοκύθα Εἰρήνη, Κιτσαντώνη Γεωργία, Φιλίππου Μαρία—Ἀλεξάνδρα, Κασωτάκη Μαρία, Κουτσούμπα Κλυταιμνήστρα, Δούσια Μαίρη, Λουλάκη Μελανδία, Κουντάνη Κων)να, Κωνσταντέλλου Λαμπρινή, Συμεωνίδου Εὐαγγελία, Τομαρᾶ Παναγιώτα, Μαλανδράκη Πηνελόπη, Νικολοπούλου Βασιλική, Πανουργιᾶ Ἀγγελική, Γιαννοπούλου Ἀναστασία, Βήχου Μαρίνα, Τσιαδῆ Ἰουλία, Κολοσούρα Δήμητρα, Σουφλεροῦ Κρυσταλλιά, Παπουτσάκη Κυριακή, Πυλαρινοῦ Χρηστίνα, Καρακίτσιου Ἑλένη, Καρατάσιου Δήμητρα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΛΑΡΙΣΗΣ

Πουλακοπούλου Ἑλένη, Τσιάρα Μαίρη, Σακκᾶ Λεμονιά, Καραλῆ Παναγιώτα, Μήλια Ἀφροδίτη, Ντουλοῦλη Δήμητρα, Γκάμπτζα Βάία, Σακελλαρίου Ἑλένη, Σκρίμπα Ἀνθή, Πολύζου Σωτηρία, Χατζηβασιλείου Ἀντωνία, Κρασσᾶ Κων)ντίνα, Σερέτη Σοφία, Κατσαβοῦ Δήμητρα, Κωστάκη Ἰωάννα, Σταφυλᾶ Ἀγόρω, Τσιμπίδα Ὀλυμπία, Γαλανοῦ Μαρία, Ζαχαρῆ Ἀνδρομάχη, Λαζοπούλου Ζωή, Μιχαλάκη Ἀναστασία, Ἀλεξίου Ἑλένη, Ἀλέξη Καλλιόπη, Γκούμα Κων)ντίνα, Γκούμα Ἀγλαΐα, Δαραβάνη Ζαφειρία, Μπεζᾶ Κων)να, Καραγιώργου Εἰρήνη, Ἀναστασίου Καλλιόπη, Καντζούρα Ἐλευθερία, Κάβουρα Γεωργία, Τσιβιδάκη Φωτεινή, Δημοπούλου Γεωργία, Καποθανάση Ἑλένη, Καρμίρη Φωτεινή, Χώτου Θωμαΐς, Μενδωνίδου Στυλιανή, Καραμαντζάνη Παναγιώτα, Μπουρούση Ἀσπασία, Τσιγαρίδα Φανή, Μανετζῆ Σοφία, Πορλίγγη Εὐθαλία, Ζαμπράγκα Ἀλεξάνδρα, Γκανταΐφη Ἑλένη, Παπαϊωάννου Ἐλισάβετ, Καλώτη Εὐδοκία, Δρόσου Μαίρη, Σολιδάκη Καλλιόπη, Κούκου Ἀγγελική, Βεληγκέκα Βασιλική, Βαλασσᾶ Ἐλευθερία, Ἰακωβίδου Ἀναστασία, Γεωργινὲ Ἑλένη, Ψαθᾶ Ἄννα, Πατίκα Μαρία, Τρυπογεώργου Χριστίνα, Παπαπέτρου Χρυσάνθη, Δατσέρη Χρυσῆ, Γιατρᾶ Παναγιώτα.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μακρῆ Δήμητρα, Πανοπούλου Εἰρήνη, Παναγιωτίδου Ἑλλάς, Ἀβραμίδου Ἄννα, Μαρκοπούλου Εὐαγγελία, Μιχαηλίδου Στυλιανή, Πλακιᾶ Λίνα, Παρθένη Τριανταφυλλιά, Τερτοπούλου Αἰκατερίνη, Κατσαροῦ Αἰκατερίνη, Βαρλάμη Ἀναστασία, Ἀγραφιώτη Βασιλική, Κιμουρτζάκη Ἐλπινίκη, Ὡρολογᾶ Δέσποινα, Μουτουσίδου Βασιλική, Μελιανοῦ Σταματία, Συντυχάκη Ἀθηνᾶ, Ρέγγου Σοφία Φραγκούλη Μαρία, Μπαμνιατζῆ Φωτεινή, Δημαρᾶ Γεωργία, Ἀλεξανδρίδου Δήμητρα, Δήμου Δέσποινα, Παπαποστόλου Μαριάννα, Γκιώκη Στεργιανή, Νικολακοπούλου Αἰκατερίνη, Οἰκονομίδου Ἐλισάβετ, Βελιγραντάκη Ἑλένη, Στριμμένου Μαρία, Τουπαδάκη Μαρία, Κωνσταντάκου Ἄρτεμις, Γώγα Χρυσούλα, Μπριζολάκη Ἐὐλαμπία, Παχάκη Πελαγία, Πανταζάκου Εὐδοξία, Καραμανλῆ Ζαχάρω, Κελεσίδου Χρυσάνθη, Κυπαρισσοπούλου Φρειδερίκη, Φουντῆ Ἀριστέα, Παυλίδου Ἀναστασία, Τοπαλίδου Ρεβέκκα, Καραλιᾶ Παναγιώτα, Πεντερίδου Βασιλική, Καλανταρίδου Ἀντωνία, Οἰκονομοπούλου Γεωργία, Γιακουμάκη Μαρία, Ἰντζεμιχαὴλ Μαρία, Ἀλεξίου Πηνελόπη, Κεϊβανίδου Ἐλευθερία, Καρακώττα Εὐαγγελία, Εὐαγγέλου Οὐρανία, Σαριγιαννίδου Νίκη, Καψαλοῦ Ἑλένη, Λουϊζίδου Χρυσαυγή, Μπουλταδάκη Εὐαγγελία, Ἀλυσσανδράκη Στυλιανή, Μανάβη Ἄννα, Κιοσσὲ Μαρούλα, Γεωργιάδου Μαρία, Δήμου Χρυσούλα, Λυκοτραφίτη Γιαννούλα, Βησσαρίτου Ἀργυρή.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γεροβασίλη Ἑλένη, Παπαρούση Οὐρανία, Μουκίου Ἑλένη, Μπόμπορα Φωτεινή, Λέϊσου Δημητρούλα, Ξένου Εὐγενία, Διαμαντῆ Κων)να, Κομματᾶ Παγώνα, Κόκλα Ἰφιγένεια, Ἀναγνώστου Εὐσταθία, Βαμβακᾶ Τασία, Ζαρκαδούλα Ἑλένη, Κώστα Μαρία, Μπαγεώργα Ἀνθή, Κατόπη Ἰωάννα, Πασχάλη Αἰκατερίνη, Ἀνδρικοπούλου Αἰκατερίνη, Λογοθέτου Μαρία, Λεοντάρη Ἀλίκη, Τσακμακλῆ Δέσποινα, Νίκου Βασιλική, Σταμάτη Παναγιώτα, Παππᾶ Ἀρετή, Ταυλαρίδου Νομική, Δούσμπη Φερενίκη, Ἀλεξίου Αἰθάλεια, Ἀθανασούλη Θεοδώρα, Ἀβζώτη Κων)να, Στολάκη Εἰρήνη, Γρύλλια Βασιλική, Καραγκιόζουγλου Ἀναστασία, Μαριολοπούλου Φωτεινή, Σταυροδήμου Βασιλική, Σαράκη Ἀγλαΐα, Παπαγεωργίου Γεωργία, Τζιάλα Ἑλένη, Τέφα — Κουτίκα Εὐτυχία, Τζίμα Σοφία, Χαλκιαδάκη Ζαμπιά, Παπαστεργίου Βικτωρία, Ντιντοπούλου Ἑλένη, Καρατζήμου Μιράντα, Βλάχου Ἰωάννα, Μπελετσιώτου Ἑλένη, Πυθαρούλη Ἰωάννα, Βουλτσίδου Κυριακή, Μπέτση Ἀλεξάνδρα, Λάλου Εὐαγγελή, Σπανοπούλου — Σπανοῦ Μάχη, Ξαγοραράκη Στυλιανή, Μενούνη Κυριακή, Παρρᾶ Βασιλική, Σούκη Εἰρήνη, Γιαννέλη Εἰρήνη, Παλλαντζᾶ Λαμπρινή, Δήμου Μαρία, Ρώσσου Μαρία.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Κασαμπαλῆ Γεωργία, Τζέβου Ἄννα, Δουδάκη Μερόπη, Τσουκαλᾶ Δήμητρα, Ζερβάκη Μαρία, Μώκου Βασιλική, Χαλβατζῆ Δήμητρα, Μαρκοπούλου Αἰμιλία, Παπαδοπούλου Γεσθημανῆ, Δούκα Φιλομένη, Μπέκα Ἀναστασία, Μαυροσκουφίδου Εὐανθία, Δημητρίου Γιαννούλα, Παπαδοπούλου Σοφία, Πέτκου Μαρίκα, Ἀνανιάδου Μαρία, Ἀνθοπούλου Χρυσούλα, Νικηφορίδου Σοφία, Παπαντωνίου Μαρία, Μποχώρη Ἀγλαΐα, Κοντογεωργίου Μαρία, Μητσάρα Ζωή, Κωνσταντινίδου Μαρία, Σοφιδιώτου Κων)να, Σκυτοπούλου Μαρία, Χαριτάκη Χρυσῆ, Μαντρατζῆ Ρεβέκκα, Λαζαρίδου Ἀθηνᾶ, Ἀλεξοπούλου Ἀννιώ, Γούτα Καλλιόπη, Μαυριᾶ Εὐγενία, Μπούλια Ἀθηνᾶ, Ρίζου Ἑλένη, Ἀθανασιάδου Εὐθαλία, Καϊτανίδου Στεργιανή, Θεοδοσίου Ὄλγα, Κουτσογεωργοπούλου Ἀναστασία, Ἀβράμη Βασιλική, Ἀχίλλα Ὀλυμπία, Καλαμαρτζῆ Μάρθα, Τατσιοπούλου Ἀθηνᾶ, Τσιότρα Στυλιανή, Περπεράκη Φωτεινή, Τσιάτσικα Γεωργία, Εὐλογιαρίδου Πολυξένη, Τσίχλη Νικολέττα, Παπαθανασίου Χριστίνα, Χρυσομάλλη Ἀναστασία, Μαρίνου Πηνελόπη, Καργιοῦ Εὐθαλία, Πουρπουλόγλου Ἐλισάβετ, Πετροπουλέα Μαρία, Μπράνη Νίκη, Σανίδα Ἄρτεμις, Παντελιοῦ Μαρία, Σκουράκη Σταυρούλα, Μπόνταρη Γιαννούλα, Τσακίρη Κοκώνη, Καρανίδου Νίκη.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κοντέλη Ἀρετή, Ποπρέλκα Ἑλένη, Πεντεφράγκα Κατίνα, Κωστοπούλου Ἰφιγένεια, Γαργαβάνη Ἐλ. Σαραντοπούλου Φωτεινή, Μαυροπούλου Σταυρούλα, Ἀργυρούδη Ἄννα, Ζερβάκη Μαρία, Φουτσιτζῆ Αἰκατερίνη, Συράκη Ἑλένη, Πούλου Φρειδερίκη, Ρούσκα Ἄννα, Σκιάνη Χρυσούλα, Τριανταφυλλίδου Θεοδώρα, Μανδάνα Μαρία, Ξανθοπούλου Εὐγενία, Χατζηνικολάου Βασιλική, Ἰωάννου—Μαρούλη Μαριάνθη, Τζιβάκη Παναγιώτα, Κομνηνακίδου Αἰκατερίνη, Κούφα Ἀθηνᾶ, Κουσουράκη Σεβαστή, Κικίλια Ἀσπασία, Κεφαλᾶ Χρυσούλα, Κωστίδου Ἀθηνᾶ, Ἀγγελίδου Ἀργυροῦλα, Τσουμάνη Μαριάνθη, Καβατζικίδου Ἀναστασία, Κοντογιάννη Εὐαγγελία, Στεργίου Χρυσούλα, Κυπριώτη Δέσποινα, Μαγκουφάκη Γεωργία, Ντουλγέρη Ζωή, Νικητάκη Σοφία, Χριστοφύλλη Γιασεμή, Δημοπούλου Ἑλένη, Ἀναστασοπούλου Ἑλένη, Γαμάγα Φρειδερίκη, Διαμαντάκη Ἑλένη, Μπαζῆ Μαρία, Καστανᾶ Ἀλεξάνδρα, Ἀραβώση Σταυρούλα, Τζουβάνου Εὐαγγελία, Παπαδοκαλάκη Χρυσαυγή, Βούλγαρη Νίκη, Χότα Δροσιά, Κούρου Ἀνθούλα, Τζιάναλη Βασιλική, Τοπάλη Μαρία, Καλιτζόγλου Κων)να, Δαναηλίδου Ἀναστασία, Σκαρλάτου Πασχαλίνα, Παντιώρα Ἑλένη, Γεωργιτσοπούλου Χρυσούλα, Νικολοπούλου Ἄννα, Βαρελᾶ Ζωή, Κουτσογιάννη Βασιλική, Τζανακάκη Ἀφροδίτη.

Τὸ ποσοστὸν τῶν ἀπεργησάντων, τότε, ἀνῆλθεν εἰς **99%**. Ἤτοι τὸ σύνολον, σχεδόν, τῶν διδασκάλων τῆς χώρας. Παραδόξως, ὅμως, ἐπὶ 28.000, περίπου ἀπεργησάντων καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς κειμένης Νομοθεσίας, περιεκόπησαν αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἡμερῶν ἀπεργίας εἰς ἐλαχίστους μόνον συναδέλφους. Ὀλίγον ἀργότερον, εἰς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, ἐπεστράφησαν αἱ περικοπεῖσαι ἀποδοχαί. Ἔκτοτε, ἐναπέμειναν ἐλάχισται Ἐκπαιδευτικαὶ Περιφέρειαι, εἰς τοὺς διδασκάλους τῶν ὁποίων, παρὰ τὰς δεούσας ἐνεργείας, εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνάδελφοι, οὐδεμία ἐπιστροφὴ ἐγένετο.

Πρόκειται, βεβαίως, περὶ ἀνίσου μεταχειρίσεως, εἰς βάρος τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὀλίγων αὐτῶν συναδέλφων, ἥτις δημιουργεῖ, αὐτομάτως, εἰς αὐτοὺς τὴν δικαιολογημένην πικρίαν, ὅτι ἠδικήθησαν ὑπὸ τῶν, τότε, ἁρμοδίων.

Ἀναμφιβόλως, τὸ μέτρον ὑπῆρξεν ἄδικον, διότι ἐπεβλήθη τοῦτον εἰς βάρος μερίδος μόνον ἐκ τῶν ἀπεργησάντων.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὑποβάλλομεν θερμοτάτην παράκλησιν πρὸς τὴν Ἐθνικήν μας Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως, περιβάλουν μὲ τὴν δέουσαν στοργὴν τοὺς συναδέλφους τῶν ἐλαχίστων αὐτῶν ἀκριτικῶν Περιφερειῶν καὶ ἀποδίδοντες πραγματικὴν δικαιοσύνην, ἀποφασίσουν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν περικοπεισῶν ἀποδοχῶν διὰ τὰς 8 ἐκείνας ἡμέρας ἀπεργίας, αἵτινες ἐνθυμίζουν ἀνεπιθύμητον ἐποχήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον Δημ. Πατούναν μνηστευθέντα μετὰ τῆς χαριτοβρύτου συναδέλφου Μαριάνθης Ζαμανάκου εὐχομαι ὁλοψύχως χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Ἰωάν. Βανιώτης
Πρόεδρος Διδ. Συλλόγου Γρεβενῶν

⁂

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των ἀγαπητοὺς συναδέλφους Δημ. Καραμπελᾶν μετὰ τῆς διδ)ασσης Μαρίας Βέλλιου καὶ Σωτήριον Νᾶστον μετὰ τῆς διδ)ασσης Ἑλένης Καραμπελᾶ εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ καὶ ἀνθόσπαρτον.

⁂

Τοὺς μνηστευθέντας ἐκλεκτοὺς συναδέλφους Θεόδωρον Κλήμην καὶ Ἐλευθερίαν Τσίντζα συγχαίρομεν ὁλοψύχως, εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἀναστ. Βαμβακόπουλος
Πρόεδρος Διδ. Συλ, Παραμυθιᾶς

⁂

Τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των ἐκλεκτοὺς συναδέλφους Σπυρ. Συρογιαννίδην, Ταμίαν τοῦ Διδασκαλικοῦ μας Συλλόγου, καὶ Ντίναν Παναγιώτου συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ καὶ ἀνέφελον.

Ἀντώνιος Τασούλης
Πρόεδρος Διδ. Συλλόγου Μεσολογγίου

⁂

α) Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των ἀγαπητοὺς συναδέλφους, Γεώργιον Γαλάνην καὶ Ἑλένην Τσετσένη, ὁ Σύλλογος Διδ)λων Ἀργολίδος τοὺς εὔχεται κάθε εὐτυχίαν.

β) Εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους Παῦλον Αὐγουστινάκην καὶ Γεωργίαν Παπασπυροπούλου ποὺ ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου, ὁ Σύλλογος Διδ)λων Ἀργολίδος τοὺς συγχαίρει καὶ εὔχεται καλὰ στέφανα.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ 624 φύλλον τοῦ Διδ. Βήματος ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους εἶχεν ἀναγραφῆ, ὅτι ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος Μαντινείας προσέφερε πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὀρφανῆς Π. Κοτίνη τὸ ποσὸν τῶν 1849 δραχ. ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ τῶν 9849 δραχμῶν.

ΤΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ

ΑΘ. ΚΑΝΑΝΑΣΗ, διδασκάλου Καρνᾶς - Ἐλασσόνος

I. Ὁρισμὸς καὶ ἀνάλυσις

Τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα προ-
αλεῖται ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀν-
ρώπου περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ
εοῦ. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἔμφυτον
ὴν τάσιν νὰ πλησιάσῃ τὸν Θεόν, νὰ
πικοινωνήσῃ πνευματικὰ καὶ νὰ
τηριχθῇ εἰς τὴν δύναμιν Αὐτοῦ. Ἐ-
ιδὴ ὁ Θεός, ἀπὸ τὴν γνῶσιν τοῦ
ποίου προκύπτει τὸ θρησκευτικὸν
ναίσθημα, εἶναι ἀπόλυτος ἀλή-
εια, ὡραιότης, δικαιοσύνη, ὑπέρτα-
ον ἀγαθὸν δι' ὅλας τὰς συνειδή-
ις τῶν ἀνθρώπων, δύναται νὰ θεω-
ηθῇ καὶ τοῦτο ὡς γενικώτατον
ναίσθημα τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ὡ-
αίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ.

Περικλείει ὅλα τὰ συναισθήματα,
ροσωπικά, κοινωνικὰ καὶ ἀπρόσω-
. Καὶ ἐκδηλώνεται ὡς φόβος, ὡς
γάπη, ὡς εὐγνωμοσύνη, ὡς σεβα-
μὸς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Πατέ-
α καὶ Θεόν του, τὸν ὁποῖον ἀντι-
αμβάνεται ὡς δημιουργὸν καὶ προ-
ητὴν τοῦ σύμπαντος.

Εἶναι μὲν ἔμφυτον, ἀλλὰ διαμορ-
ώνεται, καλλιεργεῖται καὶ ἐξελίσ-
εται εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωήν, καὶ
τὴν συνδρομὴν αὐτῆς. Ἐκεῖ ὁ
θρωπος σχηματίζει συγκεκριμέ-
ν ἰδέαν περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀντιλαμβά-
εται τὰ καθήκοντά του πρὸς Αὐ-
ν καὶ προσπαθεῖ νὰ ζήσῃ σύμφω-
μὲ τὸ Θεῖον θέλημα.

. Σημασία καὶ μορφωτικὴ ἀξία.

1. Καλλιεργεῖ τὴν εὐσέβειαν εἰς
ὸς ἀνθρώπους.
2. Διαμορφώνει ἠθικοὺς χαρα-
ῆρας.
3. Ὑπενθυμίζει καθήκοντα καὶ
ιχρεώσεις.
4. Παρηγορεῖ εἰς τὰς δυσκόλους
γμὰς τοῦ βίου.
5. Ἐμπνέει θάρρος, ὑπομονήν,
ρτερικότητα.
6. Ἀναπτύσσει φιλανθρωπικὴν
άσιν.
7. Παρέχει πνευματικὴν εὐχαρί-
ησιν καὶ ψυχικὴν ἀνακούφισιν.
8. Προκαλεῖ τὸν φιλοσοφικὸν στα-
σμόν.
9. Καταπολεμεῖ τὴν πρόληψιν καὶ
δεισιδαιμονίαν.
10. Δημιουργεῖ καὶ προάγει τὸν
ιτισμόν.

III. Παράγοντες καὶ μέσα καλλιεργείας

Οἱ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι διαδρα-
ίζουν ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς
καλλιέργειαν τοῦ θρησκευτικοῦ
αισθήματος εἶναι ἡ οἰκογένεια,
κκλησία καὶ τὸ σχολεῖον.

θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ διαβίω-
τῆς οἰκογενείας ἀποτελεῖ τὸν
ρῆνα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θρη-
ευτικοῦ συναισθήματος τοῦ παι-
ί. Τὰ δὲ μέσα διὰ τῶν ὁποίων
πιδιωχθῇ ἡ καλλιργειά του ἀπὸ
Σχολεῖον εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

. Ἡ ἠθικοθρησκευτικὴ προσωπα-
ης τοῦ διδασκάλου.

ύδεμία ἀπολύτως θρησκευτικὴ
ασκαλία εἶναι ἀρκετὴ χωρὶς τὴν
εβῆ ἠθικοθρησκευτικὴν προσωπι-
ητα τοῦ διδασκάλου. Ὁ μετρη-
ος βίος, ἡ ἠθικὴ διαβίωσις, ἡ δι-
οσύνη, ἡ εὐσέβεια, ἡ μακροθυ-
ία, ἡ ἐλεημοσύνη, ὁ τακτικὸς ἐκ-
σιασμὸς τοῦ διδασκάλου, εἶναι
ίδες, αἱ ὁποῖαι ἀσκοῦν τεραστίαν
ρασιν ες τοὺς μαθητὰς καὶ πα-
ένουν ὡς πρότυπα μιμήσεως.

. Ἡ δημιουργία συνηθείας εἰς
παιδιὰ δι' ἐκτέλεσιν χριστιανικῶν
ξεων.

ρέπει νὰ προτρέπωμεν τὰ παι-
καὶ νὰ παρέχωμεν εἰς αὐτὰ τὴν
δυνατότητα νὰ ἐλεοῦν τοὺς πτω-
χοὺς καὶ νὰ βοηθοῦν τοὺς ἀδυνά-
τους. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν καλύτερον
τρόπον θρησκευτικῆς ἀγωγῆς. Πα-
ράλληλα πρέπει νὰ διδάσκωμεν, ὅτι
ὁ Θεὸς δὲν θέλει νὰ γίνεται τὸ κα-
λὸν ἀπὸ ἐγωϊσμόν, ἀλλὰ ἀπὸ καλὴν
διάθεσιν. Δι' αὐτὸ πρέπει ἡ ἐλεημο-
σύνη νὰ γίνεται κατὰ τρόπον κρυ-
πτόν. Οὕτω δὲν πληγώνεται καὶ τὸ
φιλότιμον τοῦ εὐεργετουμένου. «Μὴ
γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δε-
ξιά σου» εἶπεν ὁ Χριστός. Ὁ δὲ
λαὸς λέγει «Ὅποιος δίνει ἂς σιω-
πήσῃ, ὅποις παίρνει ἂς μιλήσῃ».

3. Αἱ προσευχαί

Ἡ σχολικὴ ἐργασία πρέπει νὰ
ἀρχίζῃ μὲ κατάλληλον κοινὴν πρωϊ-
νὴν προσευχὴν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
σχολείου, τὴν ὁποία νὰ συνοδεύῃ
καὶ κατάλληλον θρησκευτικὸν ἆσμα.
Παρομοία προσευχὴ πρέπει νὰ
γίνεται καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν μαθη-
μάτων τῆς ἡμέρας εἰς τὴν τάξιν.
Ἐκτὸς τῆς κοινῆς προσευχῆς ὁ κά-
θε μαθητὴς πρέπει νὰ συνηθίσῃ νὰ
προσεύχεται ἀτομικὰ εἰς τὴν ἀρχὴν
καὶ τὸ τέλος πάσης ἐργασίας, πρὸ
τοῦ φαγητοῦ καὶ μετὰ ἀπ' αὐτό,
πρὸ τοῦ ὕπνου, εὐκαιριακὰ σύμφω-
να πρὸς τὰ καθημερινὰ τοῦ βιόμα-
τα καὶ νὰ συντάσσῃ αὐτοσχεδίους
προσευχάς. Αἱ διδασκόμεναι εἰς τὸ
σχολεῖον προσευχαὶ πρέπει νὰ εἶναι
ἁπλαῖ, αἱ δὲ δύσκολαι νὰ ἐξηγῶν-
ται διὰ νὰ κατανοηθῇ τὸ περιεχόμε-
νον αὐτῶν ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

4. Ὁ τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς καὶ
ἡ συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν
λειτουργίαν.

Ὅταν οἱ μαθηταὶ ἐκκλησιάζωνται
τακτικὰ μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ
συμμετέχουν ὅσον τὸ δυνατὸν περι-
σσότεροι εἰς τὸ ἔργον τῆς τελε-
τουργικῆς ἐκδηλώσεως (παιδικὴ
χορωδία — βοηθοὶ ἱερέως — ἀπαγ-
γελία Κυριακῆς προσευχῆς καὶ συμ-
βόλου τῆς πίστεως) θὰ ἔχωμεν τόν-
ωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθή-
ματος.

5. Ἡ εἰδικὴ λειτουργία καθ' ἕκα-
στον ἔτος εἰς παρεκλήσιον τοῦ χω-
ρίου.

Εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ θρη-
σκευτικοῦ συναισθήματος συντελεῖ
κατὰ πολὺ καὶ ἡ τέλεσις λειτουρ-
γίας καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς περεκ-
λήσιον τοῦ χωρίου ὑπὸ τῶν ἰδίων
τῶν μαθητῶν καὶ ἀποκλειστικὰ δι'
αὐτούς, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ κοινω-
νήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

6. Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν φύσιν

Πρέπει νὰ ὁδηγῶμεν τακτικὰ τὰ
παιδιὰ εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ νὰ τὰ πα-
ρακινῶμεν νὰ παρατηροῦν τὴν φύ-
σιν, διότι μόνον ἐκεῖ εἶναι δυνατὸν
νὰ κατανοήσῃ κανεὶς τὴν θέσιν του
ἐντὸς αὐτῆς, νὰ γνωρίσῃ τὴν τάξιν,
τὸν ρυθμὸν καὶ τὴν σοφίαν μὲ τὴν
ὁποίαν εἶναι καμωμένη, νὰ θαυμά-
σῃ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δύναμιν
τοῦ Δημιουργοῦ καὶ νὰ ἀναφωνήσῃ
ὅπως ὁ ψαλμῳδός: «Ὡς ἐμεγαλύν-
θη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν
σοφίᾳ ἐποίησας».

7. Ἡ παρακολούθησις τῶν διαφό-
ρων τελετῶν καὶ ἐκδηλώσεων (δο-
ξολογίαι, λιτανίαι, μνημόσυνα, βα-
πτίσεις, στέφανα κ.λ.π.).

8. Ἡ συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν εἰς
διαφόρους θρησκευτικὰς ὀργανώ-
σεις (φιλανθρωπικὰ σωματεῖα, κα-
τηχητικὰ σχολεῖα).

9. Ἡ μελέτη θρησκευτικῶν βιβλίων
καὶ περιοδικῶν.

10. Ἡ κατάλληλος διδασκαλία τῶν
θρησκευτικῶν μαθημάτων ὡς καὶ
τῶν λοιπῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχο-
λείου καὶ ἡ ὀργάνωσις γενικῶς τῆς
σχολικῆς ζωῆς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΕΦΟΡΕΙΩΝ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ 4)θε-
σίου Δημ. Σχολείου Δογατσικοῦ —
Καστορίας εὐχαριστεῖ θερμῶς α)
ἀνώνυμον Δογατσιώτην διαμένοντα
εἰς Μπούφφαλο Ἀμερικῆς διὰ προσ-
φορὰν δρχ. 11.000 πρὸς ἐπισκευὴν
τοῦ ὡρολογίου τῆς πόλεως καὶ ὁ-
μάδα ἑτέρων ὁμογενῶν ἀποτελου-
μένην ἐκ τῶν Χαρ. Χάτσιου, Θρασ.
Παπαγιάννην, Σουλτάνα Γκέρτσιου
καὶ Ἰωάν. Πατέρα ἀπάντων κατοί-
κων Τορόντο — Καναδᾶ διὰ προσ-
φορὰν ποσοῦ 1238,85 δολλαρίων
πρὸς πλουτισμὸν τοῦ σχολείου δι'
ἐποπτικῶν ὀργάνων.

⁂

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημ.
Σχολείου Κυπαρισσίου Γρεβενῶν
εὐχαριστεῖ τὸ Β' Γυμνάσιον Θηλέ-
ων διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ σχο-
λεῖον ἑνὸς δέματος ἱματισμοῦ καὶ
ἑνὸς δέματος φαρμακευτικοῦ ὑλι-
κοῦ πρώτων βοηθειῶν.

⁂

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ 3)θε-
σίου Δημ. Σχολείου Κεφαλοχωρίου
εὐχαριστεῖ τοὺς: 1) Καραντώνα
Εὐάγ., διὰ τὴν δωρεὰν εἰς τὸ σχο-
λεῖον μιᾶς αἰώρας τριῶν θέσεων,
2) ἅπαντας τοὺς κατοίκους Κεφα-
λοχωρίου διὰ τὴν προσφερθεῖσαν
οἰκονομικὴν βοήθειαν καὶ τὴν ὑπ'
αὐτῶν προσωπικὴν ἐργασίαν πρὸς
περίφραξιν τοῦ αὐλογύρου τοῦ σχο-
λείου, δαπάνης ὑπολογισθείσης εἰς
τὸ ποσὸν τῶν 55.000 δρχ. καὶ 3)
Γκαβαλᾶν Παῦλον ὑποσμηναγὸν Τ.
Υ.Ν. Ἡμαθίας διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκ-
πονηθεῖσαν μελέτην περιφράξεως.

⁂

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτ.
Σχολείου Θεοδωρακείου εὐχαριστεῖ
τὸν κ. Ἀθαν. Μάρκου κάτοικον Ἀ-
ριδαίας διὰ τὴν δωρεὰν τῶν ἀπαραι-
τήτων σκευῶν παρασκευῆς τῶν μα-
θητικῶν συσσιτίων.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ 1)θε-
σίου Δημ. Σχολείου Δογάνη—Παιο-
νίας εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν Δήμαρ-
χον Ἀγίου Δημητρίου Ἀθηνῶν κ.
Τρακάδαν Ἰωάννην ὡς καὶ τὸ Δη-
μοτικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ προσ-
φερθέντα ὑπ' αὐτοῦ πλούσια δῶρα
εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ σχολείου.

⁂

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ 3)θε-
σίου Δημοτ. Σχολείου Κουνάβων
Πεδιάδος ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύ-
νην της πρὸς τὸν ἐν Ἀμερικῇ ὁμο-
γενῆ καὶ ὁμοχώριον Γεώργιον Ν.
Ἀθανασάκην διὰ τὴν ἀποστολὴν
εἰς τὸ σχολεῖον 510 δολλαρίων εἰς
μνήμην τῆς συζύγου του καὶ ἀνα-
κηρύσσει αὐτὸν δωρητήν.

⁂

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ 1)θε-
σίου Δημ. Σχολείου Πετρουλίου —
Τρικάλων εὐχαριστεῖ θερμῶς καὶ ἀ-
νακηρύσσει δωρητὴν τοῦ σχολείου
τὸν Χριστιανικὸν Σύλλογον «Τὸ
Ἑλληνικὸν Φῶς» διὰ τὰ προσφερθέν-
τα εἰς τοὺς μαθητὰς καινουργῆ ὑ-
ποδήματα, πουλόβερ, γραφικὴν ὕ-
λην, παιδικὰ βιβλία, ἐπιτραπέζια
παιγνίδια κ.λ.π.

⁂

Διδ)λοι καὶ μαθηταὶ τοῦ Σχο-
λείου Κάτω Κώμης Κοζάνης εὐχα-
ριστοῦν θερμῶς τοὺς Διδ)λους καὶ
μαθητὰς τοῦ Ε' Δημ. Σχολείου Με-
γάρων — Ἀττικῆς διὰ τὴν ἀποστο-
λὴν πέντε δεμάτων μὲ εἴδη ἐνδύσε-
ως καὶ ὑποδήσεως.

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ Β. ΧΙΩΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1 — ΤΗΛ. 536-618
ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Τ. 112)

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ — ΑΡΓΥΡΗ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΗΣ

Νο 100 1ον τεῦχος 128 σελίδες: 505 ἐρωτήσεις καὶ ἀσκήσεις ἐφαρμογῆς, μὲ ὀρθογραφικοὺς κανόνας, πίνακες, ὀρθογραφία διχρόνων μὲ βάσιν τὴν Γραμματικὴν Ο.Ε.Δ.Β. ΒΑΜΒΟΥΛΗ-ΖΟΥΚΗ καὶ ΤΖΑΡΤΖΑΝΝΟΥ: (**Φθογγολογικὸν - Πτωτικὰ - Ἄρθρα - Οὐσιαστικὰ - Ἐπίθετα - Ἀντωνυμίαι**).

Νο 100 2ον τεῦχος 144 σελίδες: Περιεχόμενα: Ρήματα — Μετοχαί - Ἄκλιτα - Ἐτυμολογικὸν - Συντακτικὸν Λεκτικοὶ τρόποι (σχήματα λόγου), μὲ 600 ἀσκήσεις καὶ ἐρωτήσεις. Καὶ τὰ 2 τεύχη εἶναι τὰ πληρέστερα βοηθήματα διὰ τὴν ἀκριβῆ κατανόησιν τοῦ γραμματικοῦ καὶ συντακτικοῦ λόγου.

Ἡ ἀθρόα ζήτησις τοῦ 1ου τεύχους, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ Γυμνάσια, μᾶς ἔδωσε τὴν δυνατότητα τῆς ἐκδόσεως καὶ τοῦ 2ου τεύχους.

Ἀπαραίτητα δι' ὅλας τὰς τάξεις Δην, Εην καὶ ΣΤ' Δημοτικοῦ.

Β' Τετράδια Γεωμετρίας Ε' καὶ ΣΤ' τάξεως, Γ. ΚΩΣΤΑΚΗ
Μὲ πολλὲς ἀσκήσεις, καὶ προβλήματα ἀπὸ τὸν κοινωνικὸν βίον εἰλημμένα, ποὺ δίδουν τὴν εὐκαιρία εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ αὐτενεργήσουν.

Κεντρικὴ πώλησις: Βιβλιοπωλεῖον «ΝΙΚΗ»
Γενναδίου δα Ἀθῆναι τ.τ. 142 - τηλ. 622.132
Ἀποδ. 300

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΘΕΜΑΤΑ ΑΣΔΕ

1) Συνεχίζεται ἡ ἀποδελτίωσις στοιχείων τῶν ὑποψηφίων Ἐπιθεωρητῶν Δημοτικῆς Ἐκπ)σεως. Ἡ ὅλη ἐργασία περατοῦται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

2) Ἐπαρατώθη ἡ ὅλη προεργασία τῶν ὑποψηφίων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἀποδελτίωσις στοιχείων κ.λ.π.

3) Μετὰ μακρὰν προεργασίαν, συνεπληρώθησαν τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποψηφίων Δ)ντῶν Α' διδασκάλων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας, (ἀπολυθέντες ἢ παραιτηθέντες), καὶ συζητεῖται ἡ σύνταξις τοῦ πίνακος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου.

4) Ἐγένετο ἡ προεργασία συγκεντρώσεως στοιχείων ἐν ἐνεργείᾳ διδασκάλων ὑποψηφίων διὰ τὸν βαθμὸν Δ)ντοῦ Α'.

5) Πρὸ ἡμερῶν, ἀφίχθησαν ὑπὸ τοῦ Α.Υ.Σ.Δ.Ε. τὰ πρακτικὰ τῶν προταθέντων εἰς τὸν 3ον βαθμὸν ὡς καὶ αἱ ὑποβληθεῖσαι σχετικαὶ ἐνστάσεις. Ἤρξατο δὲ ἡ προεργασία ἀποδελτιώσεως τῶν στοιχείων διὰ τὴν τελικὴν κρίσιν.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΔΣΕ

Πρᾶξις 7)28-12-1967

Ζιώγου Μαργαρίτα, μετατίθεται εἰς σχολεῖον Σφηκιᾶς Α' — Βεροίας. Στράγγου Κων)τίνα, εἰς σχολ. Νέας Ἀβωράνης Α' — Ἀγρινίου. Βέμη Δήμητρα, τὸ Συμβούλιον ἐμμένει εἰς τὴν 5)1-8-67 πρᾶξιν του. Καψοκαλύβα Ἀρετή, ἀπορρίπτει αἴτησιν μεταθέσεώς της Ν. 2087)52. Κακαγιᾶ Βασιλική, μετατίθεται εἰς δον σχολ. Καρδίτσης Β' Περιφερείας.

Πρᾶξις 8)4-1-1968

Τσεντικοπούλου Ἑλένη, ἐπαναφέρεται ἡ ἀλληλογραφία εἰς τὸν Ἐπιθεωρητήν. Δρακάτου Πιπίνα ἀναβάλλει λῆψιν ἀποφάσεως. Βλαχιώτου Ζαφειρούλα, μετατίθεται εἰς σχολεῖον Γαϊτανίου Ζακύνθου. Ἰωσηφίδου Ἀσπασία, ἐπαναφέρεται ἡ ἀλληλογραφία εἰς Ἐπιθεωρητήν. Πανταζάτου Ἀγνή, ἐπαναφέρεται ἡ ἀλληλογραφία εἰς Ἐπιθεωρητήν.

Πρᾶξις 12)13-1-1968

Σεργάκη Μαρία, μετατίθεται εἰς σχολεῖον Βαλτοτοπίου Α' Σερρῶν. Οἰκονομάκου Εἰρήνη, μετατίθεται εἰς 16ον σχολ. Χανίων Δ' Χανίων. Παυλίδης Δαμιανός, ἐπαναφέρεται ἡ ἀλληλογραφία εἰς Ἐπιθεωρητὴν Β' Σερρῶν.

ΑΜΟΙΒΑΙΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Συνάδελφος ὑπηρετῶν εἰς 2)θέσιον Δημοτ. Σχολεῖον Βαλιμήτικων Αἰγίου ζητεῖ ἀμοιβαίαν μετάθεσιν μὲ συνάδελφον ὑπηρετοῦντα εἰς Π. Υ.Σ.Δ.Ε. Βοιωτίας — Κορινθίας — Ἀργολίδος.

Γράψατε: Δημήτριον Παπαθεοδώδου διδάσκαλον, Ἀνδρονοπούλου 12 Αἴγιον.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ὁ Σύλλογος διδασκάλων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μυχοῦ ἐξέδωκε ψήφισμα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ διδασκάλου Νικολ. Λεβέντη, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετήσαντος ὡς Δ)ντοῦ τοῦ Σχολείου καὶ πολυτίμους προσενεγκόντος ὑπηρεσίας ἐν τῷ Σχολείῳ καὶ τῇ Κοινωνίᾳ.

Μήνυμα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν

Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Θ. Παπακωνσταντίνου ἀπηύθυνεν ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Πρόγραμμα τοῦ Ε.Ι.Ρ., ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν τακτικῶν ἐκπομπῶν τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ἀκόλουθον μήνυμα πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν τῆς Χώρας:

«Ἓν ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἡ συνεχῶς ἐπεκτεινομένη δίψα τῆς μαθήσεως. Ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν αὐξάνει προοδευτικῶς εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Καὶ τὸ φαινόμενον γεννᾶ πολλὰς ἐλπίδας διὰ τὸ μέλλον τῆς δημοκρατίας. Διότι τὸ ἀπαιτητικὸν αὐτὸ πολίτευμα μόνον μὲ μορφωμένους πολίτας δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἀποδοτικῶς. Εἰς τὴν χώραν μας ἡ δίψα αὐτὴ τῆς μαθήσεως ἔχει προσλάβει ἐκρηκτικὸν χαρακτῆρα κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Καὶ δημιουργεῖ τεράστια προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει τώρα συσσωρευμένα ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις. Διότι οἱ διαχειρισθέντες προηγουμένως τὰς τύχας τῆς χώρας τὰ ἄφησαν ὄλυτα, ὁσάκις δὲν τὰ περιέπλεξαν ἢ δὲν τὰ ἐπεδείνωσαν.. Διὰ νὰ καλύψῃ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος τὰς ἀνάγκας ποὺ ἐδημιούργησεν καὶ δημιουργεῖ ἡ ἐκρηξις αὐτή, πρέπει νὰ καταβάλῃ μακρὰν καὶ συστηματικὴν προσπάθειαν καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς δαπάνας μεγάλας. Διότι χρειάζονται νέα προγράμματα, νέα βιβλία, νέαι αἴθουσαι, νέοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, νέα μέσα διδασκαλίας. Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις οὔτε μόχθων, οὔτε δαπανῶν θὰ φεισθῇ. Θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεότητα πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀπαραίτητον διὰ νὰ κορέσῃ τὴν δίψαν της. Καὶ μὲ ρυθμόν, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Διότι ἔχει βαθεῖαν συνείδησιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Παιδεία εἶναι μία ἀπὸ τὰς παραγωγικωτέρας ἐπενδύσεις.

Ἀναμένει ὅμως καὶ ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, ἡ ὁποία διακρίνεται διὰ τὴν νοημοσύνην της, ἀνάλογον ζῆλον. Ὁ μόχθος διὰ τὴν ἀπόκτησιν μαθήσεως εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον ἀποδοτικούς. Διότι ἐξασφαλίζει τὴν ἀνεκτίμητον χαρὰν τῆς γνώσεως καὶ διότι ὁπλίζει τὸν ἄνθρωπον δι' ὁλόκληρον τὴν ζωήν του».

ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΚΙΤΣΑΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ»

Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὡμίλησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Ἰωάννης Κιτσαρᾶς, ἀναπτύξας τὸ θέμα: «Ἑλληνοχριστιανικὴ Παιδεία».

Τὸν ἄριστον ὁμιλητὴν παρουσίασεν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Α' Περιφερείας κ. Νικ. Παντελιός.

Ὁ κ. Κιτσαρᾶς ἀνεφέρθη ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἑορτῆς καὶ ἡρμήνευσε, κατὰ τρόπον πειστικόν, τὸ ἰδιότυπον αὐτῆς, προελθούσης ἐκ τῆς ψυχικῆς ἀνάγκης τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν Παιδείαν ἀπὸ οἱονδήποτε κίνδυνον, ἐκ τῶν ἔσω ἢ ἐκ τῶν ἔξω προερχόμενον.

Ἀκολούθως, ἀνέπτυξε, κατὰ τρόπον ἐπαγωγικὸν καὶ ἀπαγωγικόν, τὸν συγκερασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Χριστιανικοῦ πνεύματος, ἐξ οὗ προῆλθεν ἡ σύζευξις τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Χριστιανικῆς Παιδείας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κοινοῦ ἰδεώδους, σκοποῦ καὶ τῆς κοσμοθεωρίας αὐτῶν, ἀναφερθεὶς εἰς τοὺς κυριωτέρους σταθμοὺς αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 90 μ.Χ. μέχρι τοῦ 4ου αἰῶνος μ.Χ., ὅτε οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδείας.

Ἀναλύσας διεξοδικῶς τὴν θέσιν τῆς ἀξιολογικῆς Φιλοσοφίας καὶ Παιδαγωγικῆς, ἐτόνισεν χαρακτηριστικῶς:

«Ἀληθὴς Παιδεία εἶναι ἡ ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς. Εἰς τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν Παιδαγωγικὴν ὁ ἄνθρωπος εἶναι θεοκεντρικὸς καὶ τὸ ἰδεῶδες τῆς μορφώσεως καθίσταται συγκεκριμένον καὶ κρυστάλλινον. Εἶναι δὲ τοῦτο ἡ κρᾶσις τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ πορεία πρὸς πραγμάτωσίν του εἶναι πορεία πρὸς τὸν ἑαυτόν μας καὶ τὸν κόσμον. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ μόρφωσις ἐπιτυγχάνεται μόνον δι' ἑνὸς διαλόγου πρὸς τὸν ἑαυτόν μας καὶ πρὸς τὸν Θεόν».

Ἀναφερθεὶς εἰς τὸν καλὸν Παιδαγωγὸν περαιτέρω, εἶπεν:

«Γνήσιος Παιδαγωγὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι θεόφιλος καὶ φιλόπαις. Κοινὸν γνώρισμα ὅλων τῶν Παιδαγωγῶν, οἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν ὡς μεγάλοι, εἶναι τὸ παιδαγωγικὸν ἦθος, τοῦτέστιν ἡ ἁρμονία τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων των, ἡ συμφωνία τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεώς των. Ὑπόδειγμα Παιδαγωγικοῦ ἤθους εἶναι τῶν Τριῶν Μεγάλων Διδασκάλων τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὀφείλομεν νὰ ἐπιδιώκωμεν κατὰ πρῶτον λόγον τὴν μόρφωσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ κατὰ δεύτερον τῶν ἄλλων. Ἀπαράβατος ὅρος πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶναι ἡ αὐτογνωσία. Εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς αὐτογνωσίας ὀφείλεται, κατὰ κύριον λόγον, ἡ παιδαγωγικὴ μεταξίωσις τοῦ καιροῦ μας».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ ἔξοχος ὁμιλητὴς καθώρισε τοὺς στόχους τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Παιδαγωγικῆς καὶ ἐπεσήμανε, μετὰ παρρησίας, τὴν ἀνάγκην τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς Χώρας εἰς τὴν ἀνεγεννητικὴν προσπάθειαν τοῦ Ἔθνους μας.

Καὶ ὁ κ. Κιτσαρᾶς κατέληξεν:

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ

Ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἀντιβασιλέως κ. Γ. Ζωϊτάκη καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 22 (τεῦχος Α') 1-2-68 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἐγκριθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 274)68 Ν. Νόμος τοῦ νέου μισθολογίου τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ Στρατιωτικῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νέου μισθολογίου ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1968.

ΠΑΡΑΤΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑΤΑΞΕΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19-1-68, δημοσιεύεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 7211 τῆς 17-1-68 ὑπουργικὴ πρᾶξις διὰ τῆς ὁποίας κρίνονται διατηρητέαι αἱ μετατάξεις πτυχιούχων φιλολόγων δημοδασκάλων ὑπηρετούντων εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν, ὡς ἐξυπηρετοῦσαι πραγματικὰς ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας.

ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

ΣΑΜΟΥ

Δημήτρ. Μαλαγάρης Πρόεδρος, Νικόλ. Ἀσημακόπουλος Ἀντιπρόεδρος, Μαργίτσα Χατζησταμούλου Ταμίας, Γεώργ. Χρονόπουλος Γραμματεύς, Ἀγγελική Μεταξᾶ Μέλος.

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Ἀργύρ. Ἀγγελάκος Πρόεδρος, Παναγ. Κορμπίλας Ἀντιπρόεδρος, Γεώργ. Πιτσιλῆς Γραμματεύς, Φ. Λακιώτης Ταμίας, Χρῖστος Γκικόπουλος Εἰδ. Γραμματεύς.

ΔΡΑΜΑΣ

Κωνστ. Σκουλίδης Πρόεδρος, Παντελ. Θεοφιλίδης Ἀντιπρόεδρος, Δημήτρ. Καραϊσαλῆς Γεν. Γραμματεύς, Βασιλ. Σιαμέλης Ταμίας, Μιχαήλ Κεσσανίδης, Πανίδης Κω, Βάγιας Τζαμτζῆς Μέλη.

«Ἂν δὲν γίνῃ συνείδησις τοῦ Ἐ... παιδευτικοῦ κόσμου ἡ ἀνάγκη μ... ἐσωτερικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Π... δείας, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ ἀν... λέσωμεν τὴν μεγάλην μάχην, τὴν ... ποίαν τὸ Ἔθνος, ἀπὸ θμήνου, δι... Ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ συμβῇ ποτέ, ... τι ὁ Ἕλλην Διδάσκαλος, ὡς ἄλλ... πατήρ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, θὰ τ... ξῃ καὶ σήμερον τὸ μέγα χρέος τ... τὸ ὁποῖον ὑπαγορεύουν οἱ Τρ... Ἱεράρχαι καὶ οἱ Διδάσκαλοι τ... Γένους».

Ἡ ὁμιλία αὕτη πλήρης ἐπιστ... νικότητος καὶ μεστὴ νοημάτων, ... σχε βαθυτάτην ἀπήχησιν εἰς τὸ ... κνὸν ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον θ... μῶς ἐχειροκρότησε τὸν σεμνόν, ... φυρὸν καὶ ἔξοχον ὁμιλητὴν Ἰω... Ἰωάν. Κιτσαρᾶν, ἀποτελοῦντα ... σημα τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ πλῆρες κείμενον αὐτῆς, λό... τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντός ... θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐκδοθησό... νον τεῦχος τοῦ «Ἐπιστημονικοῦ ... ματος τοῦ Διδασκάλου», μηνῶν ... νουαρίου — Φεβρουαρίου ἐ.ἔ.

Παρέστησαν: ὁ ἐκπρόσωπος τ... Α.Ε. τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὁ ἐκπρόσ... πος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ... καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρ... καὶ τὰ μέλη τοῦ Α.Ε.Σ., οἱ Ἐπ... θεωρηταὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσε... Ἀθηνῶν, ἡ Διοίκησις τῆς Δ. Ο... καὶ πλῆθος Δ)ιδασκάλων τῆς Π... τευούσης.